

„Czas” wychodzi codziennie wieczór, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.
Oddzielne Nra Czasu, w Krakowie po 10 c., we Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 c.

Prenumerata wynosi:

	na cały rok	na kwartał	na 1 miesiąc
Pocztą w państwie austriackim	24 złr.	7 złr.	2 złr. 50 ct.
niemieckim	28 złr.	7 złr.	3 złr.
do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i innych państw, należących do związku pocztowego	32 złr.	8 złr.	3 złr.

Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1-go do ostatniego dnia w miesiącu.
Listy z pieniędzmi i przesyłkami pieniężnymi na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracji „Czasu” w Krakowie. — Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów niefrankowanych nie przyjmuje się.
Reklamów nadsyłanych nie zwraca się.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

Administracja „CZASU” w Krakowie i urzędy pocztowe. **Miejscowa prenumerata** księgarń S. A. Krzyżanowskiego, handel Z. Skalskiego w Sukienicach, biuro dzienników i ogłoszeń Ignacego Kłosa, plac Maryacki 1.9, handel Bajera przy ul. Grodzkiej, trafik Kukulskiego w Sukienicach, główna trafik róg Ryńki i ulicy św. Jana. — **Ogłoszenia** (inseraty) przyjmują się za opłatą od miejsca wiersza drobnym drukiem (petit) za pierwszy raz 10 cent, za każdy następny po 5 cent. **Nadane** (na 3 stronie) od miejsca wiersza drukiem drobnym po 30 cent. za każdy raz. — **Ogłoszenia i prenumeratę** przyjmują: we Lwowie Biuro dzienników ulica Karła Ludwika 1.9; w Paryżu wyłącznie p. Adam, Rue des Saints-Pères 81, (prenumeratę p. W. Raczkowski, Courbevoi pod Paryżem, Rue du Chemin de fer 44); w Wiedniu pp. Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu), A. Oppel, R. Moses (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze), H. Schalek, M. Dukes, J. Danneberg, A. Herndl, M. Stern, (tylko prenumeratę pp. H. Goldschmidt & C.); w Frankfurtu n. M. G. K. Daube & C. W Warszawie przyjmują ogłoszenia pp. Reichman i Fendler, biuro ogłoszeń przy ul. Senatorskiej.

Ogłoszenie przedpłaty.

Z przesyłką pocztową w państwie Austriackim na Czerwiec . . . złr. 2-50
Od 1 Czerwca do końca Września „ 8—

Z przesyłką pocztową w państwie Niemieckim na Czerwiec . . . marek 6
Od 1 Czerwca do końca Września „ 20

Prenumerata liczy się tylko od pierwszego do ostatniego dnia w miesiącu.

Od Administracji „Czasu”.

PP. Prenumeratorowie „Czasu” mogą nabywać w Administracji: **Podręcznik prawnicy**, książka dla ludu, zawierająca przykłady prób, podań, skarg, rewersów, kwitów i t. p., przez Dra A. Cinciałę, z opłatą przesyłką 2 złr. 70 centów, następnie kompletne, ozdobnie oprawne w angielskie płótno ze złotymi wyciskami dzieła **Juliusza Stowackiego** w 6 tomach i „**Ramoty Augusta Wilkońskiego**, najznakomitszych humorystów polskiego, w 6 tomach, razem za 5 złr.; zaś dzieła **Adama Mickiewicza** pięknie oprawne w 4 tomach za 2 złr. i dzieła **Wincentego Pola** w 10 sporych tomach za 10 złr. 50 ct.

Przegląd Polityczny.

Kraków 27 maja.

Według nadchodzących z Pesztu wiadomości nie da się prawie uniknąć pewnego odroczenia delegacji, gdyż rozprawy sejmu węgierskiego wbrew oczekiwaniom nieustannie się przedłużają. Budżet zostanie zatwierdzony dopiero około 8go czerwca. Po Zielonych świątach na wejście na porządek dzienny Izby jeszcze kilka nagłych ustaw, a przeto delegacje będą się mogły zebrać dopiero z końcem czerwca.

Ze względu na znane zastrzeżenie Frankenstein, czynione w parlamencie niemieckim, o świadczeniu *Observatore Romano*, że wspomnienie kwestyji rzymskiej w chwili, kiedy król Humbert bawi w Berlinie, a ks. Bismarck zwraca tak znaczącą uwagę na stronnictwo centrum, powinno być głęboko w pamięci liberałów włoskich, że kwestyja rzymska zajmują się także stronnictwa parlamentarne, z którymi nawet potężne rządy liczyć się muszą.

W ostatniej chwili rozpraw nad ustawą o ubezpieczeniu robotników w parlamencie niemieckim, żądał Rickert, aby nie pomijać licznych petycji, jakie przeciw przyjęciu ustawy w brzmieniu obecnem nadesłano i popiełił tych, którzy, oświadczając się w dyskusji przeciw postanowieniu ustawy, dodają w końcu, że będą głosować za nią, aby się nie sprzeciwiać życzeniom monarchy. Zyczenia te można wysoko cenić, ale nie należy dla nich zaniedbywać głównego obowiązku posła, który podług najlepszego przekonania swego głosować powinien.

Minister Boetticher zapewniał, że Rada zwią-

kowa i rząd, pracując przez lat pięć, starali się wytworzyć najlepsze dzieło, jakie możliwe wytworzyć można i wyrażał nadzieję, że przeprowadzenie jego postanowień zdoła rozwiązać wszelkie wątpliwości.

Doktrynę mową Rickerta Hammerstein oświadczył, że głosować będzie w przekonaniu, iż ustawa ta, skoro się tylko niedokładności jej okażą w praktyce, ulegnie jeszcze przerobieniu. W końcu przyjęta została ustawa 185 głosami przeciw 165. Zdecydowało ją ostatecznie 10 głosów, które się na jej korzyść z centrum przylaściły. Panuje powszechne przekonanie, że gdyby więcej przeciwników jej było przyszło na posiedzenie, a około dziesięciu nie było się wstrzymało od głosowania, ustawa byłaby upadła.

Posiedzenia parlamentu zakończono zostały odczytaniem przez ministra Boettichera orędzia cesarskiego, którego główną treść podał nam już telegram sobotni.

Król Humbert miał wczoraj opuścić Berlin. — Wieść, która się parę dni temu przedtem rozeszła, że cesarz odprowadzi króla Humberta do Strassburga i że się tam na cześć jego odbędzie wielka parada garnizonu miejscowego, zrobiła we Francji wielkie wrażenie i dała powód prasie francuskiej do wyrażu oburzenia na niewdzięczność syna Emmanuela, którego pierwsze kroki wspierała tak skutecznie Francja. Wieść ta okazała się mylną i poległa, jak się zdaje, na tem, że cesarz w końcu maja miał się udać do Strassburga, co jednak, jak donosi *Nat. Ztg.*, nastąpi dopiero około 7go czerwca, po poprzedniej wizycie w Darmstadt.

Reichsanzeiger ogłasza raport Wissmanna przesłany ks. kanclerzowi, w którym mu stan rzeczy w Zanzibarze przedstawia. Wylicza on w nim swą siłę zbrojną, którąby mu wystarczało do pogromienia Buschirgo, ale hamulec w tej mierze są nalegania Anglików, aby się wstrzymał z działaniem, dopóki nie zdołają wydobyć z rąk powstańców swych misjonarzy.

Hrabia Paryża obchodzić będzie dnia 30 b. m. srebrne swe wesela z córką księcia Montpensier. Wesela to miało być solennie obchodzone w Richmond i zebrać się na nie miały wszystkie znakomite stronnictwa orleańskie z Francji. Później zmienionym został plan ten, a pominięcia uroczystości odbędzie się w ścisłym kole rodzinnem. Dzienniki republikańskie podają za przyczynę tej zmiany pierwotnego zamiaru oświadczenie rządu francuskiego, udzielone hrabiemu Paryża, iż wszelki udział w tym obchodzie poczytany zostanie uczestnikom za zbrodnia manifestacji, za którą spaść na nich może wyrok banicy.

Francuska Izba deputowanych przyjęła wniosek, aby popioły Carnota, Marceani i Baudina przenieść do Panteonu.

Uwagę pism rosyjskich zajmuje w tej chwili głównie pobyt szacha perskiego w Petersburgu. Wyrażają one nadzieję, że rząd zdoła wynagrodzić mu cofnięcie wszystkich ustępstw, jakie za sprawą Drummonda Wolfa poczynił na rzecz Anglii, a w szczególności nadanie przywileju jednemu z bankierów londyńskich założenia wielkiego banku w Teheranie, ułatwiającego handel angielski w Persyi, wobec którego, jeżeliby zatrzymał takie poparcie, wszelkie usiłowania handlowe rosyjskie byłyby bezskuteczne.

Wobec okoliczności jednak, że szach z Petersburga ma się udać do Londynu, nielato mu będzie poczynić jakiegokolwiek przyrzeczenia, któreby

zobowiązaniem się jego względem Anglii sprzeciwiać się miały.

Do *Polit. Correspond.* donoszą z Petersburga: Można już uważać za rzecz pewną, że Rosya przeciw ustanowieniu księcia Ferdynanda Hohenzollernskiego następcą tronu rumuńskiego wyrażnie protestować nie będzie, chociaż na urzędowe zaawidowanie jej o tem dotąd nie odpowiadała. Twierdzą tu, że odpowiedź dla nastąpi niezadługo, ale ton jej będzie bardzo zimnym i ograniczy się ona jedynie do zawiadomienia o przyjęciu faktu tego do wiadomości.

W Belgradzie przemawiał przywódca radykalistów Pasić na bankiecie na cześć jego urzędowania w Zajcarze, wzywając członków stronnictwa tego do zgody i do bezwzględного popierania gabinetu Gruica. Powodem do przemowy tej był sejsy, jakie się od pewnego czasu w obozie radykalistów pojawiły. Dysydemt przywozi znany deputowany Ranko Tajczic.

Między królową Natalią a rejenją przyszło podobno do wyraźnego sporu. Natalia chce koniecznie i zaraz wrócić do Serbii, czemu się rejenci stanowczo opierają.

Izba rumuńska przyjęła, mimo wszelkich zabiegów opozycji, wniosek prezesa ministrów, aby dnia 27go b. m. przystąpić do obrad nad budżetem wydatków; obawy bardzo nieprzyjemnej dyskusji wzniesła natomiast w kołach rządowych interpelacja p. Jonescu, dotycząca się nominacji dokonanych przez poprzedniego ministra finansów, p. Vernescu, które były powodem ustąpienia ministerstwa Rosetti.

KORESPONDENCA „CZASU”.

Wiedeń 26 maja.

Oczywiście, że nie da się sprawdzić, czy pogłoski o zawarciu jakiejś nowej konwencji wojskowej niemiecko-włoskiej mają, czy nie, podstawę. O tem jednak można być przekonany, że jeżeli cokolwiek w Berlinie dłożono zostało, znajduje się to w granicach i sferze potrójnego przymierza. Przeciwnie wieści będą poprostu owocem złudzeń, lub naiwnej gry dzienników francuskich.

Nowy zapęd, zupełnie w stylu nowego panowania: wspólne do Strassburga podróży cesarza Wilhelma z królem Humbertem, powstrzymany został niezawodnie przez słuszne względy polityczne, a być może, że wprost przez kanclerza, co było świeżym dowodem, jak dalece dba on o uniknięcie wszystkiego, coby narazić mogło pokój.

Pogrzeb hr. Alfreda Potockiego odbędzie się stanowczo — jak już wiecie — we środę 5 czerwca w Łańcucie. Dnia tego duchowieństwo obu obrzędów rozpocznie zrana msze żałobne. Uroczystość jednak pogrzebową zacznie się dopiero o godzinie 12ej, po nadejściu pospiesznego pociągu wiedeńsko-krakowskiego z żałobnymi uczestnikami, oraz z przedstawicielem Cesarza, hr. Kolomanem Hunyady, ochmistrem dworu. Hr. Hunyady będzie asystował we wtorek 4go czerwca w Burgu wroczonemu bieru kardynalskiego arcybiskupowi Schönbornowi przez Najj. Pana, i wyjedzie wieczornym pociągiem do Łańcuta. Przybyli na pogrzeb goście będą mogli odejść w kierunku Krakowa i Wiednia pospieszonym pociągiem o godzinie 5ej popołudniu. — Prezes gabinetu hr. Taaffe

i minister skarbu Dunajewski, oraz minister dla Galicji Zaleski prawdopodobnie udadzą się na pogrzeb. Hr. Romanowicz Potoccy i hr. Józef Potocki przybyli tu onegdaj wieczór z Paryża. Hr. Józef odejść natchemiat do Antonin, a hr. Roman dzień w południe do Krzeszowic, zjadł jutro nda się do Łańcuta; przybędzie tam hrabina Romanowa, która jeszcze została się tutaj wraz z dziećmi.

Cesarz oddał wczoraj w Praterze przegląd pułków garnizonu wiedeńskiego; w świącie znajdował się nasz artysta Ajdukiewicz.

Najj. Pani, po powrocie i szczęśliwym uniknięciu groźnego pod Frankfurtiem niebezpieczeństwa, przebywa wraz z Arcyks. Waleryą w pałacyku Lainz pod Wiedniem, urządzonym wykwintnie, ale zupełnie po wiejsku. Odbił się tam już obiad familijny, na którym był Cesarz i Arcyksiężna Stefania. W Schönbrunn zaś był obiad u Cesarza dla hr. Yamagata, japońskiego ministra spraw wewnętrznych.

Arcyksięstwo Karolowie Ludwikowie bawią we Florencji.

Minister Zaleski, którego dziś dzień imienin, udał się do córki do Meranu.

Wielki bieg austriackiego „Derby” odbędzie się we czwartek 30go b. m.; i w tym roku największe budzi nadzieje koń hr. Apponyiego „Triumf”.

N. fr. *Presse* przerywa z zapalem i najwyższem zadowoleniem paskudnej roboty wyborczej, przedsięwziętej w naszym kraju przez samowładczą organizację, w imieniu warcholstwa. Dziennik opozycyjny, a konsekwentnie nam wrogi, z drobiazgową akuracją zapisuje wszystkie objawy owej, nie wiedząc czy bardziej występnej lub lekomyślniej agitacji i wietrzy już waśń społeczną, oraz bunt moralny i polityczny włościan przeciw wpływowi szlachty.

Minister Dunajewski przeniósł się już wraz z rodziną do Hitzing, lecz przybywa tu codziennie dla załatwienia spraw bieżących.

Wybory sejmowe.

Z Nowego Targu donoszą nam, iż już onegdaj przewodniczący tamtejszego komitetu powiatowego przedwyborczego X. P. Krawczyński, przesłał do komitetu centralnego dla Galicji zachodniej pismo, w którym donosi, iż komitet powiatowy jednomyślnie uchwalił kandydaturę hr. Edwarda Raczyńskiego przeciwstawić komitetowi centralnemu do potwierdzenia, a następnie przy pomocy podkomitetów takową popierać. Do komitetu powiatowego weszli wszyscy członkowie Rady powiatowej nowotarskiej w liczbie 26, a nadto 25 osób z po za grona Rady. Komitet ten wybrał z grona swego komitet wykonawczy z 14 osób, a w skład jego weszli wszyscy członkowie wydziału powiatowego, tu dzień pp. Adam Uznański, Dr Kozielecki, Dr Schein, Trybulec, X. Muchowicz, Podkanowicz i Zieliński, naczelnicy gmin, a nadto ustanowiono 9 podkomitetów w Krośniku, Szczawnicy, Ochotnicy, Nowym Targu, w Chabówce, Poroninie, Zakopanem, Czarnym Dunaju, Szafarach i Białce.

Donoszą nam w końcu, iż dotychczasowy poseł p. Pławicki na własną rękę stara się zdobywać sobie głosy przy wyborach.

W Nowym Sączu uchwaliła Rada miejska na posiedzeniu z 22 b. m. ofiarować mandat poselski z miasta N. Sącza dotychczasowemu posłowi J. E. p. ministrowi Dunajewskiemu. Uchwała zapadła prawie jednomyślnie.

W Rzeszowie zdawał sprawę ze swojej działalności w Sejmie dotychczasowy poseł z miasta Rzeszowa Dr Alojzy Rybicki i postawił na zgromadzeniu wyborczym swoją kandydaturę. Obok tej kandydatury istnieją dwie inne. Oto, jak pisze *Przegląd*, mieszczanie kandydują burmistrz Dra Wiktora Zhysszewskiego, a liczne grono inteligencji prof. Dra Rosenblatta z Krakowa. Komitet miejscowy nie oświadczył się dotąd oficjalnie za żadną z tych kandydatur.

W powiecie brodzowskim komitet powiatowy ma wybierać między trzema kandydatami, a to: pp. Konstantym Bobczyńskim, [Zdzisławem Skrzyńskim i Wysockim.

W Sanockim utrzymuje się kandydatura p. Z. Słoneckiego, a w Liskiem p. T. Żurowskiego.

Sprawa propinacynna.

Lwów 26 maja.

(III posiedze ie Dyrekcyi funduszu propinacynnego.)

(=) Wczoraj o godz. 4 po południu odbyło się trzecie z rzędu posiedzenie Dyrekcyi funduszu propinacynnego. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z II posiedzenia referent biura p. starosta Jaegermann zawiadomił Dyrekcyę, że z upoważnienia JE. p. Przewodniczącego, przyjęło do czynności koncepcyjną w biurze za mieszczeniem wynagrodzeniem dwóch ukończonych prawników, jako koncepcyjistów pomocniczych. Dyrekcyja zatwierdza to, zezwoliła na przyjęcie w miarę potrzeby większej liczby takich koncepcyjistów.

Z dalszego porządku dziennego postanowiła Dyrekcyja co do zasadniczych kwestyji względem postępowania reklamacyjnego z §§ 7 i następnych:

1) że mająca stanowić podstawę dodatkowego wynagrodzenia różnica między czystym dochodem z prawa propinacyi przyznanym orzeczeniem, wydanym w myśl ustawy z 30 grudnia 1875, a przeciętnym dochodem z lat 1885, 1886 i 1887 ma być obliczana po strąceniu od tego ostatniego dochodu przeciętnej kwoty podatku z dodatkami państwowymi, krajowymi i indemnizacyjnymi, opłaconymi w powyższych latach;

2) przy dochodzeniach wdrożonych wskutek reklamacyji, ma być zbadany nie tylko czysty dochód z prawa propinacyi za lata 1885, 1886 i 1887, ale także ewentualnie na żądanie reklamującego dochód, jaki prawo to przynosiło w okresie poprzednim lub późniejszym. Daty zebrane w tym względzie stanowią będą substrat do ocenienia podanych ewentualnie przez reklamującego ważnych względów słuszności w myśl końcowego ustępu § 7 noweli, a w każdym razie będą służyć za podstawę przy wydzierżawianiu prawa propinacyi.

W żadnym jednak razie nie może dochód z czasu przed lub po latach 1885, 1886 i 1887 stanowić podstawy do obliczenia czystego dochodu, mającego być przyznanym wskutek reklamacyji.

3) W wypadkach wskazanych w §§ 15 i 16 noweli, postanowiła dyrekcyja, celem oznaczenia wynagrodzenia za uprawnienia w paragrafach tych omówione, oszacować każde z tych uprawnień zosobna według faktycznych stosunków i na tej podstawie orzec o wysokości wynagrodzenia.

(Przypominamy brzmienie powyżej przytoczonych paragrafów.)

§ 15 stanowi:

Oi właściciele prawa propinacyi, dla których oznaczono tylko czysty dochód z prawa propinacyi orzeczeniami krajowej komisji propinacynnej w myśl usta-

SZTUKA POLSKA

w tegorocznym Salonie paryskim.

Paryż 23 maja.

Przodownictwo sztuki francuskiej w całym ciągu XIX stulecia jest faktem nieulegającym najmniejszej wątpliwości. Zmieniały się we Francyi szkoły, kierunki, tendencje, ale znajdujemy tam jeden ciąg artystycznych wielkości. Dawid, Gros, Gericault w zaraniu naszego wieku, potem walka merytoryczna klasycyzmu z romantyzmem, uosobiona w Ingresie i Delacroix, następnie nieporównana szkoła pejzażystów z Teod. Rousseau, Jul. Duprę, Corot, Millet, Troyon, Daubigny, Diaz, ciegłe artyści potężni, oryginalni, których do żadnej szkoły policyjnej nie można jak Meissonier, jak Revo, a w ostatnich czasach jak Puvis de Chavanne, albo Bastien-Lepage. O rzeźbie francuskiej nawet mówić nie trzeba: Mercie, Chapu, Dubois, Falguiere, Dalon, Rodin są artystami, jakich równych świat wskazał nie może. Życie artystyczne, atmosfera estetyczna, zające, jakie objawy plastycznej twórczości wywołują w masie, podniosły poziom wykwintnego smaku, wszystko to uczyniło z Paryża rodzaj Aten nowożytnych. Na wybrzeżach Sprei mogą protestować przeciw temu stanowi rzeczy; żaden bestronny obserwator, żaden sądzia kompetentny niema i mieć nie może innego zdania.

Łatwo sobie wytłumaczyć, dlaczego artyści nasi starali się oddawna zjednoczyć się z ruchem artystycznym Paryża i wziąć udział w jego wystawach. Być przyjętym do grona tego, było już samo przez się dowodem dojrzałości; być tam oznaczonym — dowodem mistrzostwa. Przywykliśmy w Salonie paryskim spotykać uczniów wiedeńskiej, düsseldorfskiej i monachijskiej szkoły; rodacy, co się tam kształcili, tak samo jak ci, co w warszawskich lub krakowskich pracowniach chrzest artystyczny otrzymali, zdążyli tam ochotnie i nie dawali się odradzać niepowodzeniem. Niepowodzenia to względne, ale należy je z góry przewidzieć. Jeżeli artysta polski wystawia utwor ściśle narodowy, często jest dla publiczności tułajskiej zagadkowym i nie zyskuje uznania, na jakie zasługuje. Nie należąc do żadnej kotery i

żadnego stronnictwa miejscowego, nie może liczyć na jego poparcie. Oprócz tego Francuzi, przyznać trzeba, nie są dla cudzoziemców serdeczni. Gdy mają do czynienia z mistrzem europejskiej sławy, jak Matejką, nie poddają go w wątpliwość i jakkolwiek o nim sąd wydają, nie skąpią mu honorowego miejsca. Ale gdy idzie o mniej rozgłoszonych, obchodzą się z nimi bez ceremonii i albo odrzucają bez wahania ich utwory, albo umieszczają w podrzędnych miejscach. Że nagradzają nas rzadziej, niżby przystało, dodawać zapewne nie trzeba.

Znają ten stan rzeczy artyści polscy, ale, jak powiedzieliśmy wyżej, będąc przeświadczeni o wartości wystaw paryskich i ufni w swe własne siły, nie wahają się wystąpić na tej przestronnej, kosmopolitycznej arenie z utworami swego pedzla i dłuta. Od dwudziestu lat z górą nie pominieliśmy żadnego paryskiego salonu i zawsze prace ródaków naszych szczegółowo budziły w nas zajęcie. Były wspaniałe, świetniejsze, były piękniejsze, czasami błyszczyły na nich mistrze uznani, często nowe, nieznane światu talenta kołały skromnie do uwagi publicznej. Uważaliśmy zawsze za obowiązek narodowy powiatać tutaj jednych i drugich serdecznie „Szczęść Boże!” i udowodnić, że czujemy się solidarnymi wobec cudzoziemców z tymi, co pod naszym znamiem walczyć przychodzą.

Tegoroczny Salon paryski uciepiał widocznie na sąsiedztwie Wystawy powszechnej. Spotkamy w jego galeryach niejednego z przodowników polskiej sztuki — mniej niżby się spodziewać należało — ale ich spotkamy. W Salonie za to nie tylko że niema imion jak Matejki, Siemiradzkiego, Brandta, Kossaka, ale nawet zwykli uczestnicy jak Chelmoński, Piotrowski, Ciesielski i kilku innych nie stanęli do apelu. Szczerpili liczbą nie jest atoli Salon bez znaczenia i bez chwały dla artystów naszych. W jednym nawet dziele, portreto wego malarstwa, uważamy go jako celujący.

Na pierwszym miejscu bierzemy tu panna Anna Bilińska. Artystka nasza, która pracowała w pracowni i pod dyktando takich mistrzów, jak Tony Robert Fleury i Bouguereau, wyzwoliła się obecnie z wszelkiej zależności i zajęła stanowisko samodzielne. Przed dwoma laty otrzymawszy medal III-ciej klasy, jest ona wyzwolona z przedwstępnej oceny swych nadesłanych utworów. Panna Bilińska jest obecnie w Paryżu jednym z artystów portrecistów, z którymi się liczyć wypada.

Zadne jej dzieło nie może być obojętnem. Z dwóch wystawionych portretów podziwiamy przede wszystkim portret hrabiny W. Okryta płaszczem z zielonego pluszu, z pod którego ukazuje się jasna sukienka, staje przed nami dama, której rasowe pochodzenie zgadnąć można od razu. Rysy wyraziste, spojrzenie wyniosłe, włos bez żadnego fryzjerskiego wycakania. Znajdujemy indywidualności silnie napiętnowaną, tak, jak to czyniły zwykły wielcy mistrzowie. Pedzel p. Bilińskiej jest także pewien siebie, energiczny, choć bynajmniej nie szorstki, nigdzie nie traci manierę; wznosi się do stylu. Te tony czarne, w których lubowała się czas jakiś jej paleta, znikły z niej nareszcie i chociaż nie należy ona do tej szkoły *plein-air*, która triumfuje dziś we Francyi, nie można za przeczyć, że się do niej zbliża. Chociaż pracowała pod kierunkiem p. Bouguereau, p. Bilińska zdaje się zawdzięczać mu tylko jego zalety, jak pewność rysunku i powab kompozycji, a nie posiada jego śmietankowej powłoki i braku życia.

Przywykli od lat paru do portretów panny Bilińskiej, po raz pierwszy spotykamy się z pracą panny Mikulskiej. Jest ona uczennicą p. Chaplina. Portret hrabiny C. jest utworem, który zdradza już dojrzałość talentu. Nie pierwsze już młodości, w czarnej sukni dama znajduje się w salonie wśród bogatych akcesoriów. Osoba i otoczenie znajduje się w widocznej harmonii. Nawet najobojętniejszy widz zatrzymać się musi przed tą postacią delikatnie wypięszoną. Ci, którzy pojmują portret podług stylu p. Bonnat, potępiać być może utwór panny Mikulskiej. Co do nas, przynajmniej, że Chaplin ma urok kolorysty i delikatności, że uważamy go jako spadkobiercę portrecistów XVIII wieku. Artystka nasza posiada jego wdzięk i harmonię; siła i wyrazistość przyjdą z czasem.

Nie wiemy, czy do portretów, czy do studyów rodzajowych należy Tyrolczyka panny Emilii Dukuszkiej z Warszawy, uczennicy Gersona, ale jeden czy drugi, obrazek to śliczny. Modelowanie twarzy zadziwia wyrazistością, a ton szary, w którym trzymana całość, jest prawdziwą pieszczotą dla tych, co umieją ocenić wartość pół tonów. Wiele oczekiwać będziemy w przyszłości od tego debiutu.

P. Lucyan Przpiórski, oddawna gość zwykły Salonu, rzadko wystawił piękniejszy obrazek, jak „Synceza wiejskiego.” Jest to starzec o białej

brodzie, trzymający wyrzeźbiony posążek. Trudno opisać oryginalności tej postaci, pełnej wewnętrznej życia i charakteru. Nie możemy sobie zdać sprawy, dlaczego sumienny ten i w różnych kierunkach pracujący artysta nie znalazł szerszego uznania.

P. Adrian Karbowski i Gustaw Krabański z pochodzenia tylko są Polakami. Pierwszy staje z tryptykiem dekoracyjnym w tonach ściennych malarstwa, drugi z melancholijnym obrazkiem, przedstawiającym dziewczynę opuszczającą rodzinna wioskę.

Nie wiemy, czy należy jeszcze do naszego szeregu policyjny p. Pawła Merwarta. Zfrancuział zupełnie i pokazuje to wybór przedmiotu do pełnego zresztą zalet technicznych obrazu: Manifestacja d. 2 grudnia 1888 r. na grobie Baudina. Przypuszczamy, że jest on malowany na obstatku Niek Rady municipalnej paryskiej.

Pomiędzy pejzażystami naszymi pominiemy księcia Wiktora Godecra, dającego studium z okolic Biarritz, a witamy za to dawnego znajomego z wystaw paryskich p. Artura Gasowskiego. Pozostaje on wiernym krajoznawcą z Girondy i lasom Arcachonu. Nieraz już przyszło nam oddać hołd poezyi więcej z jego obrazów, tej delikatnej palecie, co się miluje nie w gwałtownych przeciwieństwach, ale w półcieniach, i nie zapominamy owych mgieł srebrzystych porannych, ani chwil pozachodowych, które malował z takim przejęciem. Obecny krajozobraz więcej tęsknotą: zachmurzone niebo, ziemia zapuszczone, smutna, taka, jaką jest istotnie na tych wydmach piaszczystych w okolicach Arcachonu. Smutny, a może właśnie dlatego trudno się rozstać z nim widziw.

W galeryach zewnętrznych, otaczających sale olejnego malarstwa, a gdzie się mieszczą akwarele, pastele, rysunki, miniatury i malarstwo na porcelanie, spotykamy się z dwoma albo trzema naszymi artystami. Portret kredkowy księżnej G. przez pannę Bilińską nosi wszystkie cechy jej talentu wyżej scharakteryzowane. P. Władysław Cieśliński daje kunstowną miniaturę pani Frary Gross. Przedewszystkiem jednak zajął nas bukiet fioletowych stokrotek, rzucony artystycznie na tło złote przez panną Elżbietą Potocką, Podolanekę, *Imo voto* Jankowska, wdowę po znakomitym doktorze Courty. Rzadko zdarzyło się nam widzieć kwiaty malowane lepiej. Magdalena Lemaire mogłaby śmiało położyć swe imię pod tym obrazkiem.

Utwór to nie amatora, ale artysty w całym słowa tego znaczeniu.

Pomiędzy rzeźbiarzami mniej naszych jest jeszcze. Słynny nasz artysta p. Cypryan Godebski nie produkuje się żadnym wielkim posągami, ale małą statuetką: „Siła zdusząca geniusza.” Mała wprawdzie, ale przepyszna. Nie bardziej drastycznego, jak ta skrzydlata postać geniusza, kurcząca się z bólesci, pod dławicowym uściskiem Tytana. Nigdy modelowanie nie było posunięte dalej bez naruszenia wdzięku całości.

Z prawdziwą radością witamy posąg Krakowianina Henryka Kossowskiego: *Owoc zakazany*. Od lat już kilkunastu śledziliśmy pilnie za jego postępkami, ogłaszaliśmy je po wspaniałych ziemiach polskich, staraliśmy się zwrócić nań uwagę mecenasów sztuki, zachować dla nas talent rzeczywisty, łamiący się z trudnościami codziennego bytu. Widząc obojętność publiczności naszej dla młodego rzeźbiarza, byliśmy w obawie, ażeby z poniebných szlaków sztuki nie zeszedł do ziemianiejszego poziomu. Ewa, z którą staje teraz, odsuwa te obawy raz na zawsze. Artysta przedstawił matkę rodu naszego w tragicznej chwili, gdy podnosi owoc zakazany, i oddał w jej młodej dziewczę, jeszcze niecałkiem rozwiniętej postaci, ten charakter nieświadomości grzechu, jakąś wół-sennosć poezyi, która chwytła znawcę i przykuwa do tej białej, gładkiej postaci. Nie powiemy nie o modelowaniu p. Kossowskiego. Kto zna jego Bernarda Palissy, ten wie, czego się odeń spodziewać można.

W rzędzie rzeźbiarzy, których nie przypominamy sobie dotąd w Salonie, wymienić nam wypada p. Stefana Bogdańskiego z Warszawy. Mamy tu dwa popiersia: pełen wyrazistości portret oficera i starej pani Bonicault, która, zapisawszy swe miliony różnym Towarzystwom, figuruje na wystawie po wiele razy. Szpetna to twarz i popolska, ale p. Bogdański pokazał, iż w kunszcie rzeźbiarskim zwyciężył już trudności techniki.

P. Władysław Marcinkowski nakonieć dał, prócz popiersia Bohdana Zaleskiego, śliczną płaskorzeźbę z marmuru. Przedstawia ona delikatną postać kobiecą z kwiatem w ręk. Utwór ten nastrojem należy do angielskiej szkoły prerafaelitów i wywołuje poetyczne wizje Danta Gabryela Rossettiego.

E. N. T.

wy z dnia 30 grudnia 1875 r., Nr 55. Dz. ust. kr. z r. 1877, a nie zastrzeżenie im rzeczowego prawa do jednego szynku, otrzymują wynagrodzenie, obliczone według postanowień tej ustawy, jednak obniżone o kwotę, którą w każdym poszczególnym wypadku oznaczył. Dyrekcyja funduszu propinacyjnego jako ekwiwalent nieprzyznanej prawa utrzymywania jednego szynku.

Paragraf 16 opiewa:

Właścicielom prawa propinacji, którym prawomocnie orzeczeniami krajowej komisji propinacyjnej w myśl ustawy z dnia 30 grudnia 1875 r., Dz. ust. kr. Nr 55 z 1877 przyznano jedynie prawo do szynku wieczystego, dla których zaś nie ustanowiono czystego dochodu z prawa propinacji, wypłaconem zostanie wynagrodzenie za zniesienie przyznanego im prawa do wieczystego szynku.

Właścicielom majątności tabularnych, którym orzeczeniami kr. krajowej komisji propinacyjnej nie przyznano prawa rzeczowego do jednego szynku, ani też nie oznaczono dla nich czystego dochodu z prawa propinacji, może być przyznane wynagrodzenie, jeżeli udowodnią w przeciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, że wykonują faktycznie prawo propinacji.

Wysokość wynagrodzenia w wypadkach, tym paragrafem objętych, oznaczył. kr. dyrekcyja funduszu propinacyjnego na podstawie przeprowadzonego oszacowania.

4) Po upływie terminu reklamacyjnego weźmie Dyrekcyja pod swoją rozprawę wszystkie w terminie wniesione reklamacje. Co do formalnego traktowania uchwalono, że uzasadnieniem reklamacji jest, w myśl § 7 noweli, wykazanie 10 proc. różnicy między przeciętną kwotą, wziętą do wymiaru podatku dochodowego z prawa propinacji w latach 1885, 1886 i 1887 a kwotą przyjętą w orzeczeniu komisji propinacyjnej z r. 1875, że jednak z uwagi na końcowy ustęp powyższego paragrafu nie można odmówić bliższego zbadania reklamacji, niewykazującej wprawdzie powyższej 10-procentowej różnicy, opartej jednak na takich faktycznych stosunkach, które Dyrekcyja uzna jako ważny wzgląd słuszności.

5) W końcu postanowiła Dyrekcyja, że sprostowanie fasy z lat 1885, 1886 i 1887 wskutek własnego zgłoszenia fasyonującego w żadnym razie uwzględnione nie będzie, a to z uwagi, że według pierwszego ustępu § 7 podstawę obliczenia ma w danym razie stanowić dochód przyjęty w tych latach do wymiaru podatku.

Sprawy szkolne.

(Artykuł *Nowej Reformy* w sprawie powołania profesorów uniwersytetu jako inspektorów przy tegorocznych egzaminach dojrzałości w szkołach średnich.)

Podając przed kilku dniami uwagi nasze o doniosłym znaczeniu najnowszego rozporządzenia JE. p. Namiestnika, powołującego kilku profesorów krakowskiego i lwowskiego uniwersytetu jako inspektorów przy egzaminach dojrzałości w niektórych szkołach średnich, zapomniałszy na chwilę — wyznaczamy to szczerze — o istnieniu *Nowej Reformy*.

Nie przypuszczaliśmy, ażeby uwagi nasze, wypływające ze stanowiska jak najogólniejszego i omawiające rozporządzenie, które zresztą i z czysto administracyjnych względów tylko jak najzupełniej uznać należy, wywołać miały tak nagłą i zjadliwą krytykę skierowaną, przedewszystkiem, jak to u *Nowej Reformy* oddawa jestem przyzwyczajeni, przeciw profesorom Uniwersytetu Jagiellońskiego i ich skutecznej działalności na Jagiellibadź polu. Tymczasem stało się inaczej. *Nowa Reforma* potępia z góry wszelki możliwy głębszy i trwalszy pożytek tego zarządzenia, zaprzecza uzdolnienia profesorom uniwersytetu do spełnienia tego zadania, a nawet utrzymuje, iż profesorowie wszechkierem nie mają obowiązku kształcić przyszłych nauczycieli szkół średnich.

Polemika dalsza poważa lub przekonanie *Nowej Reformy*, iż nauczyciele szkół średnich tylko na uniwersytetach — gdyż innych specjalnych za kładowiema — uczyć się muszą i specjalnych przedmiotów, których później sami będą nauczali, i teorii pedagogiki, staje się niemożliwym, gdy redakcyja lub współpracownicy pedagogiczni *Nowej Reformy* stoją wyłącznie na stanowisku, iż cokolwiek wychodzi od Uniwersytetu Jagiellońskiego, bez znaczenia, lub nawet potępienia godnym być musi.

Tylko jeden zarzut, podniesiony z przedewszystkiem trochę radością przez *Nową Reformę*, jako błąd chronologiczny popełnili, mówiąc o uniwersytecie warszawskim za czasów księżstwa warszawskiego odeprzeć tu chemy. Prawda, pełny uniwersytet z pięciu wydziałami datuje się dopiero od r. 1816, lecz już od r. 1808 istniał w Warszawie „Szkoła prawa i administracji“ z 6 profesorami, a od r. 1810 „szkoła nauk lekarskich“ z 7 profesorami, które razem z oddziałem i seminarium teologicznym nazywane było ogólnie „wydziałami akademickimi Szkoły Głównej“. Klasyfikacja świadkiem na to jest Staszyc, który jako członek dyrekcyi edukacyjnej Księstwa Warszawskiego w organizacyi tego, wprawdzie niekompletnego jeszcze uniwersytetu bezpośredni brał udział.

Jak zaś zapatrywano się wtedy na stosunek szkół średnich do Szkoły Głównej i jak oceniano znaczenie egzaminów dojrzałości, świadczyć mogą słowa Wincentego Bandtkiego, od r. 1808 profesora na wydziale prawa i administracji, który w r. 1817 przy otwarciu roku szkolnego w uniwersytecie mówił: iż „popisy dojrzałości do nauk uniwersyteckich, w wewnętrznej organizacyi szkół departamentowych w r. 1812 postanowione przez magistraturę edukacyjną, są w najściślejzym związku z najwzajemniejszemi szkołami, z prawdziwym postępem młodzieży i z wychowaniem jej publicznym istotnie narodowem“.

Rozmaitości polityczne.

Z Wiednia.

Rada miejska czerniowiecka postanowiła wnieść do ministra handlu petycję o ustanowienie w Czerniowiecach dyrekcyi ruchu bukowickich torów kolei lwowsko-czerniowieckiej; podobną petycję wnieść ma także Izba handlowa.

Do *Dz. Polskiego* donoszą z Wiednia:

Na wczorajszym posiedzeniu rady nadzorczej kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, przyjęto do wiadomości reskrypt ministerialny w sprawie upoważnienia tej kolei i poruczone komisji z trzech,

do której wybrani zostali pp. Chamiec, Weissel i Ziffer, aby w tej mierze nawiązała z rządem rokowania.

Ministerstwo oświaty wypracowało właśnie projekt reformy studiów i egzaminów prawno-politycznych. Celem zbadania tego projektu zbiera się w czerwcu fachowa ankietka we Wiedniu. Ankietka ta ma za zadanie tylko redakcyję elaboratu, samodzielnego zadania żadnego mieć nie będzie.

Minister sprawiedliwości polecił wypracować nowelę do postępowania karnego. Nowela ta dotyczy się głównie postępowania przed sądem przysięgłych w sprawach prasowych; następnie celem jej jest wprowadzenie zgody pomiędzy przepisami nowego projektu karnego, a zasadami postępowania w sprawach karnych.

Ministerstwo handlu przygotowuje skrócenie postępowania w sprawach sporów i rekursów cywilnych w ten sposób, że nie będzie jak dotychczas pośredniej instancyi, tj. finansowej dyrekcyi krajowej, ale, że rekurs podawany będzie wprost do ostatniej instancyi, t. j. do kreować się mającej rady.

Ministerstwo oświaty zamierza jeszcze w tym roku przeprowadzić reformę szkoły przemysłowej we Lwowie.

Z Berlina.

Król Humbert w Berlinie.

Bankiet parlamentarny na cześć Crispiego, w którym uczestniczyli deputowani należący do stronnictwa narodowo-liberalnego, konserwatywnego i wolnościowego, dalej wybitni przedstawiciele nauk i reprezentanci prasy niemieckiej i włoskiej, odbył się nadzwyczaj wspaniale w Kaiserhofie. Pierwszą mowę wygłosił prezydent Levetzow, wskazując na świetne upiększenie ulic Berlina i na radosne przyjęcie króla Humberta; mowa zakończył temi słowy: Cesarz przyjmując tutaj potężnego władcę Włoch, wiernego sprzymierzeńca w sprawie utrzymania pokoju powszechnego; stosunki nasze z nim stają się coraz ściślej; dotychczas my nie mieliśmy w dobrych i złych czasach, a za serdeczny i powszechny hołd oddany we Włoszech naszemu cesarzowi, niech nam będzie wolno złożyć w tem miejscu podziękowanie. Niech żyje cesarz Wilhelm i król Humbert! (Entuzjastyczne oklaski).

Następnie wniósł poseł Benda toast na cześć Crispiego, poczem tenże zabrał głos i w serdecznych słowach podziękował za uczyniony mu zaszczyt. Mowa zaznaczył, iż obie dynastie i oba narody są z sobą związane nie tylko przez granice polityczne, ale przez wspólność interesów, dążeń i celów. Wojnę toczoną nie w celu osiągnięcia narodowej niepodległości, mowa przedstawił jako *crimen laesae humanitatis* i kończył temi słowy: Nasza praca, zadanie naszych mężów stanu powinno polegać na popieraniu pomyślności i dobrobytu narodów, aby usunąć nędzę i stworzyć silne i szczęśliwe państwa. Niechaj tylko to będzie naszym zadaniem. Wznoszę mój pułk na cześć dostojnego waszego cesarza, jego parlamentu, reprezentacyi potężnego państwa niemieckiego. (Ożywione oklaski). Niech żyje wasz cesarz i wasz parlament! Nastąpiły nader długie i buczne oklaski, poczem zabrał głos Miquel i wygłosił dłuższą mowę, wniósł toast na cześć Włoch i przy mierza narodów pragnących pokoju. Wśród grzmiących okrzyków *En viva*, odpowiadając na nie *En viva Germania*, Crispien opuścił salę bankietową.

Król włoski nadesłał pismo do starszego burmistrza Forckenbecka, w którym prosi tegoż o wyrażenie podziękowania ludności za serdeczne i wspaniałe przyjęcie, jakiego doznał w Berlinie. Na ręce Forckenbecka z rozkazu króla nadeszło 20.000 franków na cele dobroczynne.

W niedzielę wieczór nastąpił wyjazd króla włoskiego z Berlina.

Z Paryża.

Boulanżyści republikańscy są mocno zachwiani, gdyż widzą, że tylko zapomocą monarchistów można ruch rewizyjny podtrzymać. Codziennie pojawiają się odeszły dzienników, które zrywają z Boulangerem. Odstąpiły go już: *France*, *Jeune république*, *Action*, *Clairon*, a na prowincyi: *Sud-Ouest*, *Victorie*, *Petit Bordelais*, *Rapide*. Rochefort zgłosił znaczenie ton *Intransigent*, a dla podparcia sprawy chwycił się znowu groźby wojny, lubo dotąd Boulanger przeciw wojnie się oświadczał. Rochefort zapowiada, że wojna z Niemcami lada dzień wybuchnie, a wtedy wygnanie żołnierza-polsa zamieni się w zaproszenie go do powrotu i objęcia naczelnego dowództwa.

Socjaliści francuscy wysłali tajne zaproszenie do niemieckich na kongres 14go lipca w Paryżu odbyć się mający. Ofiarowali im pokrycie kosztów podróży. Rząd postanowił jednak, że obcych nie wpuści do kraju, lub wydał bezwzględnie, choćby to byli posłowie parlamentu. Zdać się, że kongres albo zupełnie upadnie, albo będzie wyłącznie francuskim.

Równocześnie z meetingiem union-liberales, na którym Say przeprowadzał zwycięstwo republiki Thiersa, odbył się w Lyonie meeting 1500 socjalnych demokratów, którzy oświadczali się za rewizję przez konstytuantę. Kongres międzynarodowy robotników dla spraw specjalnych odbędzie się z pewnością, gdyż zarówno francuskie jak zagraniczne syndykaty już udział zgłosiły.

Z Petersburga.

W drodze do Petersburga ks. Czarnogórski zatrzymał się w Gatozynie, gdzie był powitany przez cesarza, cesarzównę, w. ks. Jerzego Aleksandrowicza i świtę cesarską. Kar serdecznie powitał ks. Mikołaja i ks. Danię. Ks. Mikołaj pojechał do pałacu, gdzie odwiedził cesarstwo, a następnie przybył do Petersburga, gdzie był serdecznie powitany przez w. ks. Włodzimierza Aleksandrowicza i innych w książąt. Przywitałszy warte, książę ukłonił się członkom towarzystwa słowiańskiego, na czele którego znajdował się generał Ignatiew. Publiczność i członkowie towarzystwa przyjęli książę okrzykami „wio“! Następnie książę pojechał do pałacu zimowego.

D. 24 b. m. wieczorem odbył się w pałacu zimowym obiad galowy na 180 osób. Na stole cesarskim znajdował się serwis złoty. Po prawej stronie carowej siedział szach, po lewej ks. Czarnogórski. Kar siedział wprost carowej. Podczas obiadu car wniósł toast za zdrowie szacha, przyczem z fortecy rozległa się salwa 21 wystrzałów, następnie szach wygłosił toast za zdrowie cara.

Journal de St. Petersburg zwraca uwagę na serdeczne przyjęcie szacha przez dwór i ludność stolicy i powiada, że Rosya uznaje zasługi tego

oświeconego monarchy dla Persyi i jest przekonana o stałym i szczerem jego zamiarze zbliżenia i utrwalenia dobrych stosunków sąsiedzkich, które powinny istnieć pomiędzy obydwojma rządami i ich narodami. Można mieć nadzieję, że nowa wizyta szacha przyczyni się do utrwalenia tej przyjaźni.

KRONIKA.

— JE. p. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni jutro rano przybywa do Krakowa. Głównym celem pobytu p. Namiestnika będzie otwarcie uroczystego posiedzenia dorocznego Akademii Umiejętności. P. Namiestnik zamieszka w pałacu Spiskim.

— Hr. Roman Potocki dzisiaj rano przejechał przez Kraków, udając się z Krzeszowic do Łańcuta.

— Hr. Józef Potocki wczoraj rano przejechał przez Kraków z Wiednia do Łańcuta.

— Por o osobowe na kolejach. Bardzo praktyczną nowość wprowadza rząd węgierski na swych kolejach. Zmianst dotychczas powszechnie w świecie używanych biletów, których cena obliczana jest stosownie do odległości, wymierzanej na kilometry, rząd pociągów wprowadza porto osobowe, nakładając opłat pocztowych od przesyłki listów. W tym celu cała sieć kolei państwowych węgierskich podzieloną będzie na sfery, a tych będzie tylko 14. Za przejazd jednej sfery opłacać się będzie 10 centów, całe więc Węgry od jednej ich granicy do drugiej będzie można przejechać za 1 zlr. 40 c., a zatem o kilka razy taniej niż obecnie. Rząd węgierski spodziewa się, iż wprowadzenie tego systemu, tak jak niższe opłat pocztowych na pocztach, wpłynie na znaczne powiększenie ruchu osobowego na kolejach. Przypominamy, że system taki dawno już proponowano. Nowość ta na Węgrzech ma być wprowadzoną podobno już z d. 1 sierpnia r. b.

— Stanisław Kierbedź, rzeczywisty radca tajny, prezes oddziału administracyjnego w radzie ministerstwa komunikacyi, członek teje rady i rady dróg żelaznych — mianowany został — jak donosi *Kraj* — prezesem oddziału technicznego w powyższej radzie, z pozostawieniem członkiem teje rady, jak i rady dróg żelaznych. Generał Kierbedź obchodzić będzie wkrótce jubileusz 60-letniej swej służby, na uczczenie którego wybitym ma być medal składkowy, podług rysunku, przez władzę zatwierdzonego. Obok tego cześć jubila tu szukają dlań wytworne album, w którym umieszczone będą wizerunki cenniejszych konstrukcyj, pod kierunkiem jubila tu wprowadzonych.

Z miasta i kraju.

— Rada nadzorcza Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń rozpoczyna dziś swoje narady, wskutek tego zjechało już wczoraj wielu obywateli i członków teje Rady do naszego miasta. W tych dniach zaś przeprowadzali komisyje Rady nadzorczej prace przygotowawcze dla posiedzeń pełnej Rady. W dniu wczorajszym dyrekcyje i komisyje Rady nadzorczej podejmowały wspaniałą uroczystość w sali marmurowej Grand hotelu naczelników biur, a w szczególności tych naczelników, którzy obchodzili już jubileusz swej 25-letniej działalności w Towarzystwie. Zastępca prezesa Rady nadzorczej p. Dembowski wniósł toast na cześć nieobecne go prezesa hr. Artura Potockiego, wyrażając gorące życzenie ogólne, aby Bóg zasłużonemu mężowi jak najprychiej zdrowie odzyskać pozwolił. Dyrektor referent Kieszowski wniósł zdrowie jubilatów, przedstawiając takowych jako główne czynniki potężnego rozwoju Towarzystwa wzajem. ubezpieczeń. Członek Rady nadzorczej hr. Męciński w pięknych i iskrzących dźwiękami wyrazach podniósł zasługi jubilatów i streścił szczegółowo czynności i prace każdego z nich. W końcu p. Czesław Kieszowski wniósł toast na cześć Rady nadzorczej, tej prawdziwej ody watełkiej orędowniczki i opiekunki Towarzystwa oraz jego pracowników.

— Odczyt habilitacyjny. W sobotę d. 18 b. m. w sali Kopernika w Collegium novum Dr Gustaw Piotrowski, po zadośćuczynieniu wszystkim wstępnym ustawą przepisany aktom, wygłosił odczyt habilitacyjny: „O tamowaniu czynności fizjologicznych w ustroju zwierzęcym“ wobec Wydziału lekarskiego. J. Mg. p. Rektora uniwersytetu, profesorów innych wydziałów oraz znacznej liczby słuchaczy medycyny. Wygłosz i jasny wykład prelegenta zyskał ogólne uznanie ołecznych, a Wydział lekarski po krótkiej na radzie nadał p. Piotrowskiemu *veniam legendi* z fizjologii i przesłał akta c. k. ministerstwu do zatwierdzenia. (Przebieg lekarski).

— Egzamin dojrzałości w gimnazjum św. Anny piśmienny znacznie się w poniedziałek dnia 3 czerwca, a ustny dnia 11 czerwca we wtorek po Zielonych świątkach.

— Tercyarno św. Franciszka, posługujący ubogim będą kwestować we wtorek d. 28 b. m. w ul. Sławkowskiej z przecznicami.

— Wczorajszy festyn ogrodowy w Parku krakowskim zgromadził nader liczną publiczność. Liczba zebranych osób przewyższała z pewnością 3000. Odkładając szczegółowy opis tej pięknej zabawy dla braku miejsca do jutrzejszego numeru, dodamy, iż Towarzystwo oświaty ludowej uzyskało piękny dochód w kwocie około 600 złr.

— Przypominamy, że koncert jubileuszowy na cześć Oskara Kolbego odbędzie się 31 maja w piątek. Biletów dostać można w księgarniach pp. Krzyżanowskiego, Friedleina i Gebethnera, jak również i bilety wstępu przy kasie, od 6 wieczór w dzień koncertu.

— Wiosenna nowość. Miła wiadomością podzielić się możemy z lubownikami muzyki. Jutro, we wtorek wieczorem, na uroczystych plantacyach krakowskich obok pomnika, ku pamięci założyciela tychże wzniesionego, wśród ciszy nocej, wykonaną będzie serenaada majowa przez grona miłośników śpiewu choralnego, z amatorów z różnych sfer złożone. Program złożony z kilkunastu utworów, które odpiewane będą już to pełnym chórem, bądź pojedynczymi i podwójnymi kwartetami, może zadziwić każdy rodzaj miłośników, gdyż obok utworów mistrzów, jak Beethoven, a z naszych Moniuszki i Zielenki, będą wykonane utwory i innych kompozytorów, a nawet melody ludowe ruskie i humorystyczne. Celem owej nowości jest rozbudzenie zamiłowania do słuchania śpiewów zbiorowych, tudzież uprzyjemnienie kilku chwil przebywającym na plantacyach. Wiosenna wieczerza powinna sympatycznie przez Krakowian być przyjęta, a zarazem ściągając licznych słuchaczy. Początek o godz. 9 1/2 wieczór.

— Zmarli. Hilary Rożankowski, kontrolor pocztowy, przeżywszy lat 50, zmarł dnia 25go b. m. w Krzeszowicach. — Anna z Endersów Zieleniewska, obywatelka m. Krakowa, wdowa po znanym fabrykancie, przeżywszy lat 69, zmarła tu dnia 26 b. m.

— Walne zgromadzenie Stow. pogrzebowego urzędników Magistratu krakowskiego odbyło się wczoraj w sali radnej pod przewodnictwem wiceprezydenta Dra Schmidta w obecności 70 członków. Majątek Stow. dochodzi 1683 złr. 69 1/2 cent.; na pożyczkach miejskich członkami jest 1364 złr.; premij pośmiertnych za zmarłych członków i osoby do ich rodziny należące wypłacono w roku zeszłym 706 złr. 24 ct. Przez akłamację potwierdzono dotychczasowy zarząd, którego prezesem jest wiceprezydent Dr Schmidt, wiceprezesem zaś p. radca Zawilowski. Wybrano wreszcie ankietę, mającą zbadać projekt rozszerzenia działalności Stowarzyszenia.

— Towarzystwo kolonij wakacyjnych dla dzieci w Krakowie wydało sprawozdanie z czynności w roku 1888. Na początku sprawozdania w pięknych a skromnych słowach opowiedziane jest działanie Towarzystwa, przy pomocy którego jedenaście dziewcząt przez lipiec, a dziesięć przez sierpień r. z., chłopców zaś 19 w dwu grupach korzystało z dobrodziejstwa kolonij wakacyjnych. Te dzieci, ubogie i chore, które miały Towarzystwo zapiekowało, nie tylko pod względem zdrowia zyskały, ale skutki pobytu w kolonjach są widoczne pod względem umoralnienia i pedagogicznym. Komitet Towarzystwa wie dobrze, iż liczba dzieci wysyłanych do kolonij jest bardzo małą w porównaniu ze znaczną ogólną liczbą dzieci rodzących się w Krakowie, nieuczyszczających do szkół krakowskich, pragnie też rozszerzyć swoją działalność i powiększyć liczbę kolonij, do czego zapewne dopomóż mu ofiarności publicznej, gdy idzie o cel tak dobry i pożyteczny. Do tej ofiarności na kolonie wakacyjne wzywać i prosić trzeba, bo zaiste, gdyby nie ofiarność Rady miejskiej i kilku dobrodziej, Towarzystwo tak pożyteczne istniećby nie mogło. Dla Towarzystwa wielką pomocą byłoby urządzenie teatrów amatorskich, koncertów itd. po zdrojowiskach krajowych w czasie sezonu. Jedno tylko przedstawienie urządzono na ten cel r. z. w Zakopanem przyniosło 275 złr. dochodu, jakżę więc doniosła okazałaby się mogła działalność w tym kierunku. — W drugiej części sprawozdania omówiony jest dokładnie wieloletni leżący dzieci i podane tablice statystyczne, wykazujące istotne polepszenie zdrowia u dzieci. Komitet gorąco dziękuje p. Stanisławowi Orzechowskiemu w Siedlen i p. Stanisławowi Polackowemu w Rudawie, którzy kierowali koloniami wakacyjnymi i wywiązali się z zadania ku najzupełniejszemu zadowoleniu komitetu. — Komitet podaje dalej zestawienie dochodów i rozchodów, według którego dochody wynosiły 1529 złr. 92 c., rozchody zaś 1283 złr. 76 c. Pozostałość wynosi więc 246 złr. 16 c. Z podanej wreszcie listy członków Towarzystwa widzimy, jak zaczęli ich zastępy i to przeważnie ze sfer nauczycielskich, które najlepiej są w stanie ocenić niedolę biednej i chorej dźwisty. Bądź co bądź udział ten korzystnie świadczy o naszym nauczycielstwie.

— Na kolonie wakacyjne dla dzieci krakowskich ofiarowali: JE. X. biskup Krasiński 20 złr., JE. X. kan. bar. Schindler 10 złr., p. Jadwiga Mańkowska 25 złr.

— O jubileuszu p. Adolfa Hubaczka, naczelnika biura likwidacyi szkód w tutejszem Towarzystwie, dochodzą nas dodatkowo następujące szczegóły: Jednym z najbardziej uroczystych punktów obchodu bilansowego była uroczystość w Grand-hotelu, na którą zjechali obywatele delegacyi oraz likwidatorowie z całej Galicyi i Bukowiny, chcąc uczcić swego ukochanego naczelnika, a udział w uroczystości wzięli dyrektorowie Tow. wzaj. ubezpieczeń i urzędnicy. Zdrowie jubila tu wniósł w pięknej przemowie dyrektor-referent Kieszowski, wykazując jego trudną pracę, zasługi i nieskazitelną charakter. Jubilat dziękując, wniósł toast na cześć byłej i obecnej dyrekcyi, oddając cześć niewygasłej pamięci dyrektora śp. hr. Henryka Wodzickiego i dyr. Biesiadzieckiego, pod kierunkiem których rozpoczął swoje urzędowanie. — W imieniu kolegów p. Marcey wskazał zadanie likwidatorów, trudność ich pracy, odpowiedzialność i wielkie poświęcenie w usługach Tow., przynajmniej, iż rozwój Towarzystwa polega na likwidatorach.

— Wieczorek muzyczny. W sobotę odbył się w „klubie pocztowym“ pod kierunkiem artystycznym p. Maurycego Siebera wieczór muzyczny, który wypadł na dzień świętny. Z ustępów choralnych podobały się: „Chór strzelców“ w układzie Siebera, „Kantata“ do słów Zygmunta Lodomiera, muzyka M. Siebera i „Marsz do boju“ Klodensiewicza. Bardzo miło wrażenie zrobiły dueta na cytrze, oraz solo na cytrze smyczkowej, wykonane prawdziwie po mistrzowsku przez panią Annę i Jana Brauna, nauczycieli tych instrumentów. Kwartet solowy „Nad Prutem“ odśpiewali pp. Frei, Piw, Rud. i Sk. — bardzo dobrze. Dyrygenta, a zarazem kompozytora p. Siebera wywoływano dwa razy. — Po koncercie bawiono się obocho do wpół do 2 po północy.

— Schronisko dla osieroconych chłopców izraelickich. Poseł Dr Arnold Rapoport wybudował kosztowno przeszło 30,000 złr. 1 piętrowy budynek przy ul. Starowisłnej na cele kształcenia chłopców izraelickich w rzemiosłach, mianowicie w stolarstwie i ślusarsztwie i budynek ten ofiarował stow. „Alliance Israelite“, które swoim znowu kosztem ma utrzymywać zakład. Niedawno rozpisany został konkurs dla chłopców pragnących dostać się do zakładu; pierwszym warunkiem dla kandydatów jest, że muszą wykazać się świadectwem z ukończonej IV klasy szkoły ludowej. — Zakład w tych dniach zostanie otwartym, a opiekę nad nim komitet złożony z tutejszych przełożonych zboru i radców miejskich, pod przewodnictwem prof. Dra Rosenblatta. Na razie 20 chłopców, z Galicyi pochodzących, pomieszczeni będą w zakładzie. Zakład będzie miał własną szkołę wieczorną.

— Ścieżka na Wole. Niedawno publiczność krakowska, zdążająca na Wole ścieżką przez błonia i łąki ku drodze wolskiej prowadzącej, doznała niemiłej niespodzianki, zastała bowiem ścieżkę zagrodzoną wysokim płotem i musiała wracać przez błonia i łąki ku Woli drogą jezdnią, grubą warstwą pyłu pokrytą. Publiczność jest oburzona na samowolne postępowanie właścicieli łąki, ścieżka na Wole istnieje bowiem od niepamiętnych czasów, stała się publiczną drogą dla pieszych, a używając jej do przejścia nie tylko mieszkańcy Krakowa, lecz i członkowie wszystkich gmin okolicznych, do Krakowa pieszo zdążający. Publiczność udawała się z zażaleniem do Towarzystwa upiększającego miasta Krakowa, które z mocy § 2 statutu swego sprawą tą zajęć się postanowiło. Starszy Towarzystwa wniósł też sam ustne zażalenie do delegata Namiestnictwa, Wydział zaś Towarzystwa uchwalił, prócz tego na posiedzeniu w piątek odbytem wnieść do Starostwa zażalenie na piśmie, tudzież odezwę do Wydziału Rady powiatowej krakowskiej o poparcie ze swej strony zażalenia przez Towarzystwo wniesionego. P. Delegat Namiestnictwa zajmuje się energicznie całą sprawą, mieszkańcy Krakowa mogą przeto zupełnie być spokojni, że dowolność właścicieli łąki zostanie ukróconą, a ścieżka na Wole jak dotąd i nadal do użytku publicznego oddana będzie.

Dowiadujemy się także w tej sprawie, że tutejsza

komenda wojskowa poleciła ekspozyturze skarbowej wytoczyć prowizoryum, Magistrat zaś oddał przeprowadzenie skargi prowizoryalnej syndykowi miasta Drowi J. Hajdukiewiczowi. Spodziewać się jednak należy, że nie przyjdzie do tej ostateczności i sprawa ta w drodze polubownej pomyślnie załatwioną zostanie.

— Złotwiony handlarz dusz! Dziś rano przytrzymała straż policyjna Jakóba Grünfelda z Bukaresztu, który uwoził z sobą do Ameryki Różę Kremerównę lat 18 letnią, dziewczynę urodziwą — a którą uwiodł różowemi obietnicami z Bukaresztu. — Jakób Grünfeld kupił jej nawet kartę przewozową o krętą oraz wyrobik jej paszport, jako swej siostrze — i gdyby nie doświadczenie Kremerówny, której już za długą wydawała się droga z Bukaresztu do Krakowa, byłby handlarz uprowadził ją po za granicę. — Grünfelda oddawiono do sądu karnego.

— W Zielone Świątki zamierza szersze koło towarzyskie z Krakowa i Galicyi, w połączeniu z pograniczną okolicą Królestwa Polskiego — odbyć wycieczkę do Ojowia i Pieskowej Skały. Komitet urządzający takową nie szczędzi starania, aby obmyślił wygodny i praktyczny przejazd ze zbornego punktu w Łobzowie do uroczystych miejscowości, jak i dwudniowego tamże pobytu. Nadto uprosił już na gospodynie damy, które przyczynią się do nadania tej zabawy, pełnej rozmaitości, przyjemnego i odpowiedniego nastroju. Wycieczka ta oprócz zwykłych przyjemności właściwych zbiorowemu spacerom, ma dwa cele, a temi są: zapoznanie się bliższe z zakordonowanymi sądami, niemniej zwiedzenie lasów Piesko-Skalskich, które niejednemu zachęca do usilnej na tem polu pracy. Kwitnący stan tych lasów, jak i dwukrotne wydobycie z gruzów zamku Pieskowej Skały, jest zasługą hr. Sobiesława Augusta Mieroszewskiego, teraźniejszego ordynata, który od młodości wiele sił i majątku poświęcił, z żelazną wytrwałością oddając się gospodarstwu lasowemu i przywróceniu zamku do przedwiekowej jego świetności. Obecny właściciel, synowiec ordynata, hr. Sobiesław Mieroszewski, poseł na Sejm krajowy, prowadzi dalej pod kierunkiem stryja przez tegoż zainaugurowane dzieło.

— Ze Swoszowice. Otwarcie sezonu nastąpi z d. 1 czerwca b. r. Opóźnienie kilkunastu w tym roku nastąpiło z powodu przestarczania łaźni i zaprowadzania nowych rur. Mało które ze zdrojowisk może wykazać tak szybki rozwój, jak Swoszowice. Od kład rząd zaprzestał wydobywać siarkę, zmogła się siła lecznicza wód i publiczność zaczęła zaraz obficie z nich korzystać. Gdy jeszcze osiadł w Swoszowicach Dr Antoni Filimowski, b. asystent Wydziału lek. Uniw. Jagiell. i gdy właściciel Swoszowice poczynił ulepszenia — Swoszowice ściągają licznie chorych, a rozwój ich uwidocznia liczba kąpiei, wydanych w roku ubiegłym, doszła bowiem do 7.000; dawniejśmiami laty wydawano przeciętnie 3.600 kąpiei. Na ten rozwój zdrojowiska wpłynęła także kolej państwowa, idzie bowiem tą linią dziennie 8 pociągów, prócz tego omnibusy z Rynku krakowskiego, niemniej wszelkie środki leczenia wprowadzone w tego rodzaju najistotniejszych kąpielach, a zastosowane w Swoszowicach przez Dra Filimowskiego.

— Kto pedagogicznie nauczycieli szkół wyższych zawiązało się w Rzeszowie d. 14 b. m. Przewodniczącym wybrany został p. Roman Vimpeller, dyrektor seminarium naucz., zastępcą X. kanonik Stanisław Gryziecki, profesor i katecheta gimnazjalny; wydziałowcami pp.: Władysław Lercel, dyrektor gimnazjum, Stanisław Jaworski, prof. gimnazjum, Józef Winkowski, prof. gimnazjum, Leon Krókowski, prof. gimnazjum i Henryk Stroka, prof. seminarium nauczycielskiego.

— Stacja kolei państwowej w Jasle z powodu budowy nowej linii zostanie rozszerzoną, mianowicie dobudowaną będzie stacja wodna i remiza dla lokomotyw.

— W Rymanowie (zdrój) otwartą została dnia 23 b. m. stacja telegraficzna z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku na czas tegorocznego sezonu kąpielowego.

— Stupy graniczne rosyjskie w Galicyi. Oberwanie się chmury w d. 17 b. m. nastąpiło głównie w Królestwie, częściowo zaś tylko doszło do Krzeszowic. Otóż jako następstwo tej strasznej burzy pozostawiają obecnie w Krzeszowicach graniczne stupy rosyjskie. Dowodzi to, jak silny był prąd wody, gdy belki drzewa przyniosły o 7 kilometrów, nie licząc zakrętów, jakie prąd wody przebywać musiał. Skłony do wyciągania wniosków z każdego zdarzenia lud wysnuwa różne przypuszczenia z tego przez burzę spowodowanego zniszczenia słupów granicznych.

— Z Podhaje nadjechał wczoraj po południu następująca depesza:

Podhajce w piomieniac. Trzy czwarte miasta spalone. Holendry przysiedli i Holendry folwark z gorzelnia spalone. Część od rynku do sądu ocalała. Cerkiew pali się.

Redakcyja *Czasu* otrzymała zaś około godziny 4 po południu depeszę następującą:

Miasto Podhajce całe spalone. Kilka tysięcy ludzi bez dachu i chleba. Proszę o zarządzenie składki *Bojowski*, burmistrz.

Dziś nadeszła z Podhaje następująca depesza:

Spalonych 600 budynków. Szkoda milion złr. Trupów 12.

(W zbieraniu składki pośredniczy najchętniej Administracyja naszego pisma. Red. *Czasu*).

— W Stanisławowie otwart

PODZIĘKOWANIE.

W pierwszych dniach maja b. r. powstał w mieszkaniu mojem pożar, przez który znaczna szkodę na urządzeniu i ruchomościach poniosłem, — zaraz następnego dnia po pożarze przeprowadził krakowski generałny zastępca Towarzystwa ubezpieczeń „aust. Fenix“, u którego ubezpieczony byłem, likwidację, a po kilku dniach wynagrodziło mi Towarzystwo przez swego wymienionego zastępcę, całą przez pożar zrujonowaną szkodę. — Czuje się więc zobowiązany do złożenia publicznego podziękowania Towarzystwu ubezpieczeń „austriacki Fenix“ na ręce tegoż krakowskiego zastępcy p. Halperna, za tak szybką i z uznania godną względnością przeprowadzoną likwidację i wypłatę. (1444-2-3)

Kraków, w maju 1889 r.

Dr. Jan Albert Propper,
advokat krajowy i radca miejski.

Ważne dla gospodyń! Masa do zapuszczania podłóg

w 4 odcieniach, własnego wyrobu,
pudełko 80 c ntów,
jest do nabycia u (1426-2-)

W. Krzysztofowicza
w Krakowie, Rynek 37, linia A—B.

Ukończony seminarzysta

poszukuje miejsca jako guwerner w miejscu lub na prowincji, albo innego odpowiedniego zajęcia. — Łaskawe zgłoszenia przyjmuje się pod adresem: *Kotodziejczyk* w Krakowie, Mały rynek 1. 4, II. piętro. (1343-4-6)

Kantor komisowy P. Teysandier w Poznaniu

może Wymy PP. Chlebodawcom sumiennie polecić: Rządów, ekonomów, leńciznych, gorzelników, żonatych i kawalerów, z kaucją i bez kaucji, jakoteż pisarzy gospodarczych, kamerdynerów, kucharzy, wogóle oficyalistów wszelkiego zawodu, pici obojga, zaopatrzonych tylko w chlubne świadectwa. (1392-3-3)

Kuchnie naftowe, maszynki spirytusowe do gotowania, samowary Tulskie

oraz blaszane własnego wyrobu poleca (465-15-26)
Karol Markus, blacharz
w Krakowie przy ul. Septimalnej L. 18.

Urządza łaźnie domowe, wodociągi, kłozety, — pokrywa dachy wszelkimi metalami i łupkiem.

Na Wystawie krajowej 1887 roku odznaczony **Dyplomem honorowym**, jako pierwszą i najwyższą nagrodą.

Na wakacje!

Hamaki i w ogóle wszelkie przybory gimnastyczne — posiada zawsze na składzie (1423-2-)

W. Krzysztofowicz
w Krakowie, Rynek 37, linia A—B.

BYSTRA

pod Bielskiem, Szląsk aust.,
Zakład wodoleczniczy
i stacya klimatyczna,
otwarte od 15 maja.

Stacya kolei ces. Ferdynanda w miejscu (między Bielskiem a Żywcem). — Prospekt na żądanie ruszyła zarząd kąpielowy. (1292-6-10)

A. Hackenschmidt, właściciel.
Dr W. Momidowski, lekarz zakładowy.

WEBB KING.

Krótką trwałość płótna (wskutek chemicznego blichowania) spowodowała nas do wyrabiania pod powyższą nazwą materij posiadającej trzykrotnie trwałość najtańszej o 60 procent. Webb King jest najlepszą, najtrwalszą i najtańszą materiją na wszelkie gatunki bielizny. Nasz znak jest urzędowo ochronionym, kto go naśladuje, zostanie sądownie ukarany. Webb King sprzedaje nasz podpisany skład:

- 1 sztukę 78 centym. szerok., 20 metr. dług., na kałesony i bieliznę bardzo trwałą. z 7-—
- 1 sztukę 88 centym. szerok., na piękne koszulki męskie i damskie, wszelkie gatunki bielizny kółkowej. 8-50
- 1 sztukę 115 centym. szerok., 15 metr. długości, na 6 sztuk wielkich prześcieradeł bez szwu. 11-80
- 1 sztukę 195 centym. szerok., na włoskie łóżka. 12-80

Celem przekonania się o gataniku, przesyłamy bezpłatnie próbki wszystkich gatunków. (1329-7-1)

M. Beyer i Spół.
w Krakowie,
Sukiennice Nr. 13—14.

Czarne materye jedwabne

renesansowego kolorytu

od dawna znanej firmy jedwabi: **J. Spürri**, Centralhof, w Szwajcaryi, są uznane i wypróbowane jako najcenniejszym poprawieniem i odnowieniem w naszych czasach na całym polu przemysłu jedwabnego.

Wszystko dotychczas podane jest przez to znacznie przewyższone.

Ten renesansowy koloryt nie tylko zatrzymuje jedwabowi pełną naturalną trwałość i połysk, lecz także zachowuje pierwotną czystość bez cienia przeciążenia.

Te materye nie dają w noszeniu najmniejszego połysku tłuszczu i nie wciągają kurzu.

Poleca się bardzo wszystkim paniom, którym zależy na tem, aby ubierać się w rzeczywisty czysty jedwab, a nie w kolorową materję z jedwabiem. Zarówno znakomite jako gustowna toaleta towarzyska, niemniej jako trwała suknia domowa, na ulicy i do użytku. **Gust może być przez to połączony z najściślejszą oszczędnością.** **Bezwzględnie czyste farbowanie** tych tkanin może być **stwierdzone** przez **każdego chemika**, a wobec każdego kupującego przyjmuje firmą zupełne poręczenie. **Próbki na żądanie punktualnie i opłatnie.** **Przesyłki towarów** w każdej dowolnej mierze dostarczone będą **do domu zupełnie bez kosztów.**

(1045-5-12)

ZMIANA LOKALU.

Mam zaszczyt Szan. Publiczności donieść, iż od d. 1go maja przeniosłem **pracownię moją rzeźbiarsko-kamieniarską** z ul. św. Gertrudy napowrót na **ul. św. Jana do domu WP. Pareńskiej**, gdzie od r. 1861 do r. 1870 pozostawałem. — Zakład mój zaopatrzony jest w **wielki wybór gotowych nagrobków: piaskowych i marmurowych**, z labradora, granitu i syenitu, które sprzedaje **po cenach znacznie niższych**, także za spłatą ratami. — Wykonuję wszelkie **roboty budowlane i architektoniczne z kamienia krajowego i zagranicznego**, po cenach możliwie najtańszych. (1183-7-15)

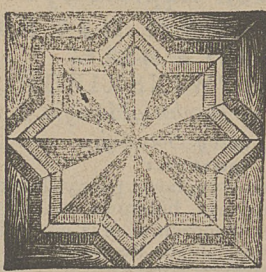
Fabian Hochstim.

Wiedeń — „Hôtel Métropole“.

Ringstrasse, Franz-Josefs Quai.

Wielki pierwszorzędnny hotel.

300 pokoi i salonów [od 1. rz. wzyż], winda osobowa, czytelnia z dziennikami wszelkich krajów [także „Czas“]. Wspaniałe podwórze ozkone. Kąpiele Dunajowe i biuro telgr. w hotelu. Stacya tramwajowa przed hotelem, omnibus hotelowy na dworcach kolejowych. Przy dłuższym pobycie **zniżone ceny.** [1217-5-104] **L. SPEISER.**

PARKIETY i POSADZKI
deszczułkowe oraz
wszelkie wyroby stolarskie
jakoto: okna, drzwi itd. — poleca
FABRYKA PAROWA
Braci Wczelaków we Lwowie

oraz poszukuje zakupna większej ilości **materiałów, a to: brusów sosnowych 5 cm. grubych, tarcie i brusów dębowych, tarcie jaworowych.** (1108-13-2)

LUBIEŃ

ZAKŁAD KAPIELOWY SIARCZANY

20 kilometrów od Lwowa, 7 od Gródka, tyleż od Szozerca.

(Stacya telegraficzna i poczta w miejscu).

Początek sezonu 20 maja.

Lekarz ordynujący **Dr C. Sztembarth.**

Łazienki w tym roku urządzone z wielkim komfortem. Wanny porcelanowe, mozaikowe i metalowe, posadzki mozaikowe, sprowadzenie wody do wanian wedle najnowszej metody. Znaczne ulepszenia kąpieł szlamowych, oraz rozszerzono park o kilkadziesiąt morgów.

Pomieszkania z kompletnym urządzeniem hotelowym, od 50 cent. do 1 z. 20 cent. na dobie. Dla mnio zamożnych gości pokój z kuchenką i urządzeniem 50 cent. dziennie, miesięcznie 12 z. Zniżona cena jazdy pocztowej między Lwowem i Lubieniem na 75 cent. od osoby.

Fakier zakładowy z Gródka 40 cent. od osoby. W sezonie I. od 20 maja do 20 czerwca a i III. od 20 sierpnia, ceny pomieszkai o 20% niższe. W tym czasie bież i opatrzeni świadectwami ubóstwa przez c. k. Starostwo uwierzytelnionymi otrzymują znaczne ulgi. (1322-3-4)

Bliższych wyjaśnień udziela na żądanie **Zarząd Zakładu zdrojowego.**

OTTO FOERSTER w Tarnowie,

ma zaszczyt oznajmić, że dnia 13 maja b. r. otworzył drugą filię handlu pod firmą

Otto Foerster i Spółka

w Jarosławiu,

na Krakowskim Przedmieściu Nr. 76.

Poleca Szanownej Publiczności swój skład **prawdziwych**

lnianych płócien, ręczników, chustek do nosa, nakryć stołowych, białych sztyrtngów i dymek, kolorowych perkalów, drelchów i obić na meble, angielskich płócienek.

Własny wyrób
MĘSKIEJ I DAMSKIEJ BIELIZNY
i wielki wybór

POŃCZOCH, SKARPETEK, MAJTEK i KAFTANIKÓW TRYKOTOWYCH.

Wielka ilość

flaneli, sukien, kortów, wełnianych materij, różnych podszewek, dywanów i sukien na podłogi, kocyków, kołder i kap na łóżka, firanek, barehanów, pledów, chustek, szalów itp.

Na żądanie przesyła cenniki i próbki opłatnie.

(Za przedruk nie płaci się).

[1338-3-3]

Otto Foerster w Tarnowie.

„Świątynia Narodowej Sławy“

zawierająca

WIZERUNKI KRÓLÓW POLSKICH

wykonane podług pierwotnych **W. Eljasza**,
z pięćdziesięcioma poemacikami **Severyny Duchinińskiej.**

Nakład **J. Chociszewskiego** w Poznaniu.

Wizerunki będą w całych postaciach, wykonane najstaranniej podług pieczęci, monet, obrazów olejnych, medalierytów i t. d. **W. Eljasz** zbierając od wielu lat materiały i czyniąc sumienne studia w tym celu, wywiąże się niezawodnie zaszczynie ze swego zadania. Pani Duchinińska znana ze swego pięknego talentu, pisząca z prawdziwym natchnieniem, utworzy areydzioło w rodzaju „Śpiewów Historycznych“, z tą jednakże różnicą, że Niemcewicz uwzględnił tylko 23 królów, a „Świątynia Sławy“ poda 46 wizerunków i pieśni (cztery inne ryciny i poezye będą w związku z królami).

„Świątynia Narodowej Sławy“ wyjdzie w 5 zeszytach. Przedpłata tak jest umiarkowana, że dzieło powyższe będzie jednym z najtańszych w języku polskim.

Każdy zeszyt z przesyłką kosztować będzie tylko 65 cent. (1 markę).

Na 10 egzemplarzach jeden bezpłatny. Kto złoży naprzd 3 z. 20 cent., odbierze dzieło oprawne, a za 4 z. w pięknej oprawie.

Wydanie szkolne.

Ozdobniejsze wydanie na przelicznym welinowym papierze z przepysznymi odbitkami rycinami kosztuje 1 z. 20 cent. (2 m.) zeszyt, a całe dzieło 6 z.; za 7 z. 30 cent. oprawne, a za 8 z. 60 cent. w przelicznej oprawie. Oprócz tego do ozdobnego wydania dodaje się kolorową rycinę, przedstawiającą Świętych Patronów i Patronki Polski.

Po wyjściu będzie cena znacznie podwyższoną.

Kto zapisze, odbierze prospekt bezpłatnie.

Przedpłatę można składać albo wprost u nakładcy (adres: **J. Chociszewski, Poznań**) — albo za pośrednictwem **Administracyi „Czasu“** w Krakowie.

Łubin niebieski lub żółty, nasienie pewne, **100 kilo** wraz z workiem **7 z.** poleca **J. Bulsiewicz**, skład nasion w Bochni. (1129-10-12)

Szparagi

na Wielopolu Librowskim pod Nr. 18. (1155-5-6)

KWIZDY PROSZEK KORNEUBURSKI dla BYDŁA dla koni, bydła rogatego i owiec.

Uznany jest jako **proszek pożywczy dla bydła** przy regularnem podawaniu według długoletniego wypróbowania, w **braku apetytu, krwawym udoju, dla poprawienia mleka.**

Cena małego pudełka 35 ct., dużego pudełka 70 ct. [105-3-3]

Prawdziwe do nabycia w Krakowie
hurtownie i częściowo u aptekarzy: pp. St. Kowalskiego i W. Beldowskiego, W. Redyka, Ad. Siedleckiego, E. Sobierajskiego, Ern. Stockmara, Józefa Tranczyńskiego, Konstantego Wiszniewskiego;
hurtownie w handlach materjałów aptecznych: pp. M. Jawornickiego, Ed. Krütlera, W. Krzysztofowicza i J. Wiszniewskiego.

Prawdziwe do nabycia we Lwowie
hurtownie i częściowo u aptekarzy: panów Piotra Mikolascha, J. Beisera, H. Blumenfelda, K. Kryżanowskiego, S. Buckera, A. Sklepińskiego, J. Wiewiórskiego;
hurtownie w handlach materjałów aptecznych: pp. F. Hanke, A. Hübner i J. Späth.

Dalej częściowo w aptekach i hurtownie w handlach materjałów aptecznych: w Baranowie, Belzie, Białym, Bóbrce, Bochni, Bolesławie, Borszowie, Brzesku, Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Bursztynie, Czortkowie, Deblu, Dolinie, Drohobyczu, Dynowie, Glinianach, Głogowie, Gródku, Horodence, Husiatynie, Jarosławiu, Jasle, Jezierzanach, Kołomyi, Kossowie, Krośnie, Krzeszowicach, Kuttach, Leżajsku, Łopatynie, Mielen, Mikulinie, Miłowie, Myślenicach, Nadwornym, Niemirowie, Nisku, Nowym Sączu, Obertynie, Oderbergu, Oświęcimie, Podgórzu, Podhajcach, Podwołoczyskach, Przemyslu, Przemyslanach, Przeworsku, Radomyślu, Radymnie, Rohatynie, Rozdole, Różniatowie, Rozwadowie, Rzeszowie, Sądowej Wiszni, Samborze, Sanoku, Sędziszowie, Skale, Skalicach, Skole, Sokalu, Stanisławowie, Starym mieście, Strypu, Tarnopolu, Tarnowie, Uhnowie, Ulanowie, Waresiu, Wieliczce, Wiśniem, Wojnicz, Wojniowie, Zabłociu, Zakliczynie, Zaleszczykach, Zbarażu, Zborowie, Złoczowie, Żmigrodzie, Żółkwi, Żurawnie, Żywcu.

Główny skład dla Galicyi u P. Mikolascha apt. we Lwowie.

Celem zapobieżenia omyłk prosimy Szanowną Publiczność przy zakupie zażądać zawsze wyrobów Kwizdy i zwracać uwagę na powyższy znak ochronny.

Codzienna przesyłka za pobraniem pocztowem przez Centralny skład rozsyłkowy w aptece obwodowej w Korneuburgu

Franciszka Jana Kwizdy
c. k. austr. i król. rumuńskiego nadwornego dostawcy środków weterynaryjnych.

Wyjdzie LITUANIA wyjdzie.

Ten najwspanialszy poemat w 6 obrazach nieśmiertelnego Grotgera w znakomitej reprodukcji za pomocą fototypii, zupełnie zbliżonej do oryginału, w formie okazałym, odpowiednim nie tylko do albumu, lecz nawet do zawieszenia na ścianie. **Tytuły obrazów: 1) Puszcza, 2) Znak, 3) Przysięga, 4) Ból, 5) Duch, 6) Władca** (w kato dno). Aby umożliwić wszystkim nabytce tego areydzioła, oznaczamy cenę w prenumeracie na całe **dziesięć tylko 3 z.** do 5 czerwca b. r., to jest do wyjścia dzieła. Po wyjściu cena będzie podwójna. Niema chyba domu polskiego, któryby nie nabył tego klejnotu sztuki nie tylko polskiej, ale ogólnoswiatowej. Nabywając prawo do reprodukcji i podejmując się kosztownego nakładu, spełniamy tylko ogólne życzenie inteligentnej części społeczeństwa polskiego, które, tuszymy, poprze nasze dobre chęci, zgłaszając się z liczną prenumeratą, którą należy przysłać wprost pod adresem:

Wydawnictwo Biblioteki areydzioł w Krakowie.

Na koszt opakowania dołącza się 25 cent. **Przedpłatę miejscową** wyłącznie przyjmuje księgarnia **L. Frommra** w Krakowie ul. Szewska. (1302-5-9)

Perfumy francuskie i angielskie,

mydła, pudry, kremy, kosmetyki i najliczniejszy wybór wszelkich przyborów toaletowych utrzymuje na składzie (1429-2-)

W. KRZYSZTOFOWICZ w KRAKOWIE,
Rynek 37, linia A—B.

OBWIESZCZENIE.

L. 10389. (1419-2-2)

Gmina miasta Krakowa potrzebować będzie na czas od 1go października 1889 r. do 30 września 1890 r. dla szkół, zakładów miejskich i akcyzowych około **746.000 kilogramów** **węgla kamiennego** w dobrym gatunku i około **600 metr. sześciennych drzewa sosnowego**, suchego w grubych szczepach.

Tak wgle jak i drzewo obowiązani będą przedsiębiorcy odwieść na miejsce przeznaczenia, ustawić tamże, a po odbiorze wnieść do piwnicy lub komory.

Magistrat wzywa przeto PP. Przedsiębiorców, aby na powyższe dostawy złożyli opiewczone deklaracje — **w dniu 3 czerwca k. b.**, o godzinie 12ej w południe, w wydziale ekonomicznym Magistratu, a zarazem oznajmia, iż po tym terminie deklaracje nie będą przyjmowane.

Deklaracje winny być znaczkiem stemplowym na 50 cent. zaopatrzone i znaczek ten winien być pierwszym wierszem przepisany.

Ceny w deklaracjach mają być wyraźnie słowami i liczbami wypisane.

Aby zaś zapobiedz składaniu deklaracji nieodpowiednich co do osnowy, przygotowano odpowiednie druki, które zgłaszającym się w biurze ekonomicznym Magistratu wydawane będą.

Wadym na dostawę węgla kamiennego 500 z., zaś na dostawę drzewa 300 z., złożyć należy w kasie miejskiej, która odbiór na kopercie deklaracji poświadczy.

Bliższe warunki dostawy przejrzyć można w biurze ekonomicznym Magistratu, w godzinach urzędowych, od 11 godziny przed południem.

Z Magistratu stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 17 maja 1889 r.

Wyroby z porcelany

słoniowej do malowania, wyroby drewniane i w ogóle wszelkie przybory dla artystów malarzy

poleca (1427-2-)
W. KRZYSZTOFOWICZ
w Krakowie, Rynek 37, linia A—B.

PATENTE

w kraju i zagranicą — uskutecznia inżynier **H. Palm**

(Michalecki i Co.)

w Wiedniu, I., Stefansplatz Nr. 8.

Wydawca III. 5. u. Patent-Blatt.

Przeprowadzono około 11000 starań o patenta. [1035-6-25]

Prawdziwym skarbem

dla każdego chętnego z dawnych lat, jest słynne dzieło

Dr. Retau's Selbstbewahrung

80 wydanie. Z 27 rycinami. Cena 2 z.

Tysiące osób zawdzięcza mu swoje wyzdrowienie. Do nabycia w **Verlags-Magazin w Lipsku Neumarkt Nr. 34**, tudzież w każdej księgarni.

W KRAKOWIE na składzie w księgarni **J. M. Himmelsblaua.** (1216-4-15)

(1433-2-2)

Za duszę s. p.
Jakoba Bołoz Antoniewicza,
b. Prezydenta Sądu krajowego
w Krakowie,
zmarłego w Karlsbadzie dnia 29go
maja 1884 roku,
odbędzie się
we środę dnia 29go maja b. r.
o godz. 9 zrana
Msze św. żałobne
jako w piątą rocznicę śmierci
w kościele św. Barbary.

(1446)

Za spokój duszy s. p.
Hieronima Korczak
Salomońskiego,
oficera wojsk pols. z r. 1831, ozdobionego
krzyżem „Virtuti militari”,
jako w pierwszą rocznicę zgonu
odbędzie się
Nabożeństwo żałobne
w piątek dnia 31 maja b. r.
o godz. 9ej zrana,
w kościele św. Barbary,
na które pozostała rodzina Kolegów zmar-
łego, Przyjaciół i pobożna Publiczność
zaprasza.

Wszech nauk lekarskich
Dr. Kazimierz Piątkiewicz,
były operator kliniki chirurgicznej prof.
Mikulicza i Rydygiera w Krakowie
i kliniki chorób kobiecych radcy dworu
prof. Breisky'ego w Wiedniu,
ordynować będzie w tegorocznym sezonie
w Rabce.
(1882-1-6)

Cieplica Jaszczurówka w Tatrach.

Kąpiele w odnowionych z komfortem urzą-
dzonych basenach cieplicznych,
otwarte zostaną 23 czerwca b. r.
W hotelu obecnie powiększonym są do wy-
najęcia pokoje wygodnie umeblowane, na żądanie
i w posiel opatrzone.
Zgłoszenia przyjmuje Zarząd lasów, p. Poronin.
Restauracya p. M. Denkwicza z Zagórza
tak jest w hotelu urządzona, że wszelkim wymo-
gom Szan. gości odpowiedzieć zdoła.
Omniбус z Zakopanem go do Jaszczurówki bę-
dzie przez sezon regularnie kursował, nawet przed
ukończeniem nowej drogi, której budowę roz-
poczęto. (1403-2-3)

Koszyckie szpagatowe.

Ponieważ noszenie drobiu za nogi, skrzy-
dła lub głowy, często po kilka sztuk razem
skrepowanego, jest dżeczeniem zwierzęcia
i występkiem karygodnym, którego każdy
uczciwy i prawdziwie szlachetny człowiek
pilnie się wystrzeżać powinien, przeto kra-
kowskie Stowarzyszenie ochrony zwierząt
chcąc temu w mieście naszym rozpowsze-
chnionemu dżeczeniu drobiu zapobiedz, po-
leca Szanownym Paniom i Gospodynom
koszyckie szpagatowe, które
w Niemczech są w powszechnym użyciu.
Nabyć je można w **Bazarze krajo-
wym** w Sukiennicach, mniejsze po 57 c.,
większe po 68 c. (1265-6-6)
Z Wydziału krakowskiego Stowarzyszenia
ochrony zwierząt.

Zwraca się uwagę Szanownej Pu-
bliczności na

Carbolineum Avenarius

które jako środek zabezpieczający drzewo
i materiały budowlane od gnicia, wilgoci
i głównie od grzyba, wydaje w zastoso-
waniu najskuteczniejsze rezultaty.
Nie należy je porównywać z naśladow-
nictwami podrzędnej wartości, powstałymi
w ostatnich czasach, już pod tą samą na-
zwą, już pod innemi szumnymi nazwami,
które jako środki bezwartoś. tylko dzięki
reklamie łatwowiernych kupujących mają.
„Carbolineum Avenarius”
(fabryka istnieje 13 lat)
daje wszelką porękę najpomyśln. skutku.
Zadać należy wyraznie:
„Carbolineum Avenarius.”
Główny skład na Galicyę i Bukowinę u
W. Krzysztofowicza w Krakowie,
Rynek 37, linia A—B. (1430-2-2)

Realność

składająca się z domu piętrowego, o-
ficyjny, stajni, wozowni i t. d. oraz
ogrodu, a względnie obszernej parceli
pod budowę, **przy ulicy Kar-
mickiej w Krakowie**
położona, jest każdego czasu z wol-
nej ręki do sprzedania.

Blizsza wiadomość w kancelaryi ad-
wokackiej p. **Dra Józefa Ko-
pffa** w Krakowie, przy ulicy Stolar-
skiej pod Nr. 15. (1342-3-6)
Pośrednictwo wykluczone.

Czerwonkami Drukarni „Czasu”

NAKŁADEM KSIĘGARNI KATOLICKIEJ
Dr. Władysława Miłkowskiego w Krakowie
wyszedł świeżo:

Rekolekcyje

O. Tomasza Młodzianowskiego, Tow. Jez.,
spółspółczy X. Antoni Chmielowski.
Str. 240 w 8-cie.
Cena egzemplarza 1 ztr. 50 ct. z przesyłką
o 15 cnt. więcej. (1895-3-4)

Nowenna solenna

z modlitwami według potrzeb bieżących
czasów na cześć Przenajświętszej Maryi
Panny, wspomóżycielki chrześcian.
Dochód ze sprzedaży na zakłady nau-
kowo-wychowawcze i dobroczynne X. Ja-
na Bosco.

Cena 10 ct., z przesyłką pocztową 12 ct.
Do nabycia w **Administracji „Cza-
su” w Krakowie.**

Pisarze Banku pobożnego w Krakowie

podają do publicznej wiadomości, że wy-
dana przez nich dnia 1 kwietnia 1887 r.
Nr. 717 karta zastawnicza na klejnoty,
wedle oświadczenia zgłaszającego się po
zastaw zagineła, i wzywają wszystkich
interesowanych, aby **najdalej do 1
listopada 1889 r.** w Banku pobo-
żnym w Krakowie prawa swoje do zastawu
tem pewnie wykazali, ponieważ w razie
przeciwnym po upływie tego czasu zastaw
rzeczony osobie zgłaszającej się niezawo-
dnie wydanym będzie. (1407-2-2)

Kraków dnia 23 maja 1889 r.
Pisarze Banku Pobożnego:
X. E. Siemiewicz, Antoni Ryszard.

Jako najlepszy sposób zaprawy podłóg
poleca się

LAKIER BURSZTYNOWY

firmy (1425-2-)
James & William Robinson & Co.
w Londynie.

Główny skład u **W. Krzysztofow-
icza w Krakowie**, Rynek 37, linia A—B.

ZAKŁAD WYROBÓW RYMARSKICH I SIODLARSKICH,

Ludwika Makowskiego
w Krakowie, ul. św. Tomasza Nr. 20,
poleca Szan. Publiczności wielki wybór
szorów angielskich, chomont krakowskich
i siodeł, także ma na składzie szory i sio-
dła używane, chomonta do robót ciężaro-
wych, pasy używane do maszyn i wszel-
kie przybory do podróży. Podejmuje się
wszelkich robót w zakresie tego fachu we-
dzących i uskutecznia je punktualnie, po
umiarkowanych cenach. (1405-2-3)

Une Institutrice française

noble, cathol., 40 ans, très distinguée, diplôme
supérieur, musicienne, parlant très bien l'anglais,
3 ans dans la dernière place, où elle achemé une
éducation, desirée se replacer dans une famille
aristocratique. (1391-3-3)

Institutrice Anglaise

24 ans, cathol., diplômée, connaissant très bien
le français et le dessin, médiocre musicienne, dé-
sire se placer du 1er juillet.
Institutrices et Bonnes Polonoises, Allemandes
et Françaises cherchent également des places par
L'Agence Teyssandier à Posen.

LOUVRE

**Sukiennice
Nr. 16.**

poszukuje **PANNY**
do Magazynu uzdolnionej
do sprzedaży. (1406-2-3)
Tęże wielka ilość **pak**
i **pudeł** do sprzedania.
Zgłosić się od godz. 1 do 4.

TRAWA MIODOWA

(Holcus lanatus)

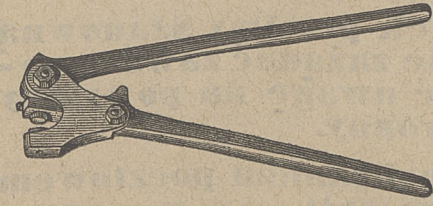
nasienie świeże i pewne na gruntu suche lub mo-
kre zupełnie liche, na pastwiska wyborna roślina
raz zasiana trwa kilka lat. **Jeden korzec** wraz
z workiem kosztuje 4 ztr., przy zakupie zaraz
10 korec, dodaje się korzec bezpłatnie. Zamó-
wienia uskutecznia **J. Buisiewicz**, skład na-
sion w Bochni. (1482-29-3-0)

UBERALL VORRATHIG. 17 MEDAILLEN

LEICHTLÖSLICHER CACAO
Ausgiebig - 4 kg = 200 TASSEN - Nahhaltig

257-39-)

Nowe jednoręczne obcegi do plombowania
młga, worków i konwii do przewiezienia młka
itp., małe 240 m/m. długie po 5 ztr., wielkie 310
m/m. długie po 7 ztr.; plomby ołowiane 1000 szt.
2 ztr. **Nowe patent. rozdzielacze gnoj**
po 5 ztr. i 6 ztr. (1107-13-25)
Fabryka machin A. Pfanhauser
w Wiedniu, VIII., Strozsigasse Nr. 41.

Kąpiele siarczane w KRZESZOWICACH.

Początek sezonu 1 czerwca b. r.

Stacya kolei północnej ces. Ferdynanda pół godziny od Krakowa.
Urząd pocztowy i telegraficzny w mieście.
Mieszkania umeblowane wynajmuje i wszelkich objaśnień udziela
(1281-3-7) Zarząd kąpielowy w Krzeszowicach.

REGENERATOR WŁOSÓW POWSZECHNIE UZNANY

Pani S. A. ALLEN

przywraca włosom siwym, szpakowatym i spłowiałym kolor,
połysk pierwotny i piękność młodzieńczą. Odnowia ich
żywość, siłę i dzielność porostu. Spęta łupież w krótkim
czasie. Jestto preparat niemający równego sobie. Wydaje
zapach wykwintny i delikatny. Wystęgać się podobień
i naśladowictwa.

Fabryka: 92 na Bulwarze Sebastopskim w Paryżu;
w Londynie i w Nowym Jorku.
W Krakowie w aptekach pp. K. Wisniewskiego, Redyka i w składach perfum. (1359-1-26)

NOWO URZĄDZONE Łazienki Krajowe

przy ulicy ZWIERZYŃCIEKIEJ pod Nr. 6
otwarte zostały w dniu 13 kwietnia b. r.

Zakład powyższy odznacza się największą wytwornością — posiada **wanny mar-
murowe z tuszami** w każdej łazience — z termometrami w kurkach — wskutek czego
kąpiący się może regulować temperaturę kąpeli oraz tuszu wedle własnej woli.

Poczekalnia i gabinet dla Pań

posiadająca czasopisma miejscowe oraz tygodniki illustrowane.

Wszelkie kąpiele mineralne

na żądanie, za dopłatą do zwykłej ceny za wpuszczony do wody pierwiastek.

Kąpiel w wannie marmurowej z tuszem, z bielizną ogrzewaną podawaną, w odpowiednich pie-
cykach — z mydłem — tak we dne jak i wieczorem przy oświetleniu gazowym kosztuje

60 centów.

Codziennie od 2ej po południu do 5ej wieczorem kąpiele będą wydawane wy-
jątkownie dla Pań przy usłudze kobiecej.

Zakład otwarty będzie od godz. 7ej rano do 10ej wieczór.
Zarząd łazienek dostarczać będzie na żądanie, wyrażone przy kupnie biletu, każdego
pierwiastku mine alnego ze składu materiałów aptecznych Piotra Krokiewicza, istniejącego
obok łazienek. Zarząd uprasza najusilniej o bezzwłoczne zgłaszanie uzasadnionych zażeń
przeciw służbie do kancelaryi łazienek. (1006-10-)

Wyroby tkackie Andrychowskie

w jakości i gęście niestępujące zagranicą, a w cenie znacznie niższe, mianowicie: Etaminy,
Zętry kordonkowe, Zętry zwykłe, Płócienna na suknie damskie i fartuski, Dryle szare i kolo-
rowe na ubrania męskie i Story do okien, Dymki, Płótno bawełniane, poleca w wielkim wyborze

BAZAR WYROBÓW KRAJOWYCH

pod zarządem gminy miasta Krakowa,
Sukiennice Nr. 17/18.

Próbki przesyła na żądanie opłacone. (1341-4-)

LETNIE

ubrania czesankowe po 10 ztr. 50 cent., surduty z kamizelką po 18 ztr.,
ubrania dla chłopów po 5 ztr., kamizelka pikowa 3 ztr. (1256-11-15)

Heilmann Kohn & Söhne w Krakowie,

ulica Grodzka Nr. 9;

we Lwowie, ulica Teatralna Nr. 1; w Czerniowiecach, Rynek Nr. 11
i w Przemyślu.

NIE MA BÓLU ZĘBÓW
kto używa
Elixiru, Pudru i Pasty do Zębów
WIELEBNYCH O:O:BENEDYKTYNÓW
Opactwa w SOULAC (Gironde)
Dom MAGUELONNE, Przeor
2 MEDALE ZŁOTE w Brukseli 1880 r. i w Londynie 1884 r.
NAJWYŻSZE NAGRODY
WYNALEZIONY w roku 1373 przez Przeora PIOTRA BOURSAUD
« Codziennie użyłszy kilku kropli Elixiru do
Zębów Ojów Benedyktynów rozpuszczonych w pół
szklanki wody zapijając i łożąc próchnienie
zębów, które bieli i wzmacnia jak również
oświeża i utwierdza dziąsła wybornie.
« Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytel-
nikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i
użyteczny preparat najlepszy ze środków leczących i
jedynie zapijających wszelkim cierpieniem zębów.»
Dom zakt. zamy w 1807 r. 3, allen Huguette, 3
AGENT GŁÓWNY BORDEAUX
SEGUIN
Znajdują się we Lwowie w apt.: PP. Mikolascha, Wewio-
rskiego, Blumenfelda i w składzie perfum P. Jg. Jahl; w
Krakowie w apt. PP. Redyka, Wisniewskiego, Trauczyń-
skiego i Stiedleckiego, i w magazynie perf. P. Donning.
(1280-30-)

Pierw. c. k. uprz. Schattauerska
**fabryka sztucznej. bazaltu, towarów
szamotowych i kamiennych**
C. Schlimp
płoczek kaolinowa Winu pod Znojmem,
w Wiedniu, I., Maysedergasse 4.
Brak z pustych cegieł, na trotoary,
wjazdy, podwozce, stajnie i ulice.
Rury, nasady na kominy, płyty i na-
czynia z glazurowanego steingutu.
Ogniotwórcze cegły szamotowe, rury
kominiowe i do opalania, ziemia kao-
linowa podwójnie płoczną, natural-
nie białą. [514-8-10]
Wykonanie kamiennych kanalizacyj.

Papier z fabryki Braci Fijałkowskich w Bielsku.

Bzadca Poznańczyk, ka-
waler, w średnim
wieku, z wyższem wykształceniem, nad-
zwyczaj dzielny w swoim zawodzie, obe-
nie na posadzie, który chlubnymi świa-
dectwami z dłuższego pobytu wykazać się
może, poszukuje od 1 lipca r. b. lub póź-
niej posady. Łaskawe oferty uprasza na-
desłać pod „**Dominum Bielawy p.
Pakoś, Provinz Posen.**“ (1404-2-3)

Ważne dla amatorów!

KRĘGLE i KULE do kręgielni,
przybory bilardowe
poleca (1428-2-)

W. Krzysztofowicz w Krakowie,
Rynek 37, linia A—B.

II. piętro

składające się z 5ciu pokoi, kuchni, pi-
wnicy i strychu, z trzema wejściami, jest
od d. lgo lipca do wynajęcia przy ulicy
Garncarskiej pod L. 8.

Tamże są **parcele budowlane**
do sprzedania. (1163-3-6)

Za 2,200 ztr. w. a.

jest **Dom murowany** o 7m ubika-
cyach ze stajnią, wozownią, drwalnią, pi-
wnicą i pół morgiem ogrodu, z pięknym
widokiem na Kraków i okolice, do naby-
cia. — Reflektanci głosić się zechcą do
W. K. Hubickiego w Szwosowicach.
(1398-2-3)

Na sezon kąpielowy!

**CENTRALNE BIURO
POSAD I SZUG**

JANA LITWINSKIEGO
w Krakowie, w Ryнку głównym L. 5,
róg ulicy Siennej,
poleca:

osoby do towarzysztwa, pany, panny służące,
gospodynie, kasyerki, bufetowe, kucharki,
kucharzy, lokaj, stangretów, oraz wszelkie-
go rodzaju służb dworską

Również biuro poleca urzędników pry-
watnych, administratorów, oficyalistów, ka-
syerów, buchhalterów i pomocników han-
dlowych i t. p. (1313-5-6)

WIELA

nad jeziorem Wörther przy Celowcu (Kla-
genfurt) w Karyntyi, w zdrowym położeniu
i z pięknym widokiem, zawierająca 17
pięknie umeblowanych pokoi, 2 kuchnie
i piwnice jest na tegoroczny sezon kąpie-
lowy do wynajęcia. Pomiędzy może 5 ro-
dzin każda z osobna. Blizszej wiadomości
udziela p. **Krois w Maria-Wörth**,
poczta i stacya kolei **Pörtlach am
See**. (1276-6-18)

ŚWIEŻĄ WODE

„Czigielka“

ze zdroju Ludwika, zaliczoną do najsl-
niejszych w Europie szczaw siono alkali-
cznych jod zawierających, rozsyła główny
skład wywozowy p. firmą **Alojzy Mu-
szyński w Grybowie**. (1417-2-12)

Ważne dla gości kąpielowych.

Hotel Londyński

w Krakowie na Stradomiu,
stacya tramwaju, w śródmieściu w pobliżu części
handlowej położony, został w drodze kupna przez
podpisane nabyty, zupełnie odnowiony i gus-
townie urządzony. Poczta poczyniwszy od 80 ct.
do 2 ztr. za dobie bez dotoczenia obsługi. Poleca
się zatem Szan. Podróżującym z zapewnieniem
najlepszej i najtańszej obsługi. W hotelu są także
stajnie i mieszkania kawalerskie z urządzeniem
Salomon Wasserberger,
handlarz win. (1148-8-36)

WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY

c. k. austriackich kolei państwowych w Galicyi.

Wyjazd z Krakowa koleją północną **Przyjazd do Krakowa kol. północną**
przez Bonarkę **przez Bonarkę**

9 godz. rano do Żywca, Bielska-Białej, Cieszyńska,
Budapesztu, Zwardonia, Wiednia, Nowego
Sącza, Chyrowa, Strzja, Lwowa, Husiatyna;
6 g. 55 m. wieczór do Nowego Sącza, Chyrowa,
Strzja, Lwowa, Husiatyna, Żywca, Bielska,
Cieszyńska, Wiednia, Zwardonia, Budapesztu.

Wyjazd z Krakowa koleją Karola **Przyjazd do Krakowa koleją Karola**
Ludwika przez Płaszów **Ludwika przez Płaszów**
(zmiana wagonów w Płaszowie) (zmiana wagonów w Płaszowie)

6 g. 15 minut rano do Żywca, Bielska-Białej,
Wiednia. 9 godz. 33 min. wieczór z Oświęcimia, Żywca.

Wyjazd z Podgórz-Płaszowa **Przyjazd do Podgórz-Płaszowa**

6 g. 35 m. rano do Oświęcimia, Wrocławia, Żywca,
Bielska-Białej, Wiednia; 6 g. 28 m. rano do Żywca, Bielska-Białej, Cieszy-
ńska, Budapesztu, Zwardonia, Wiednia, Nowego
Sącza, Chyrowa, Strzja, Lwowa, Husiatyna;

3 g. 3 m. po południu do Oświęcimia, Wiednia,
7 g. 28 m. wieczór do Nowego Sącza, Chyrowa,
Strzja, Lwowa, Husiatyna, Żywca, Biels-
ka, Cieszyńska, Wiednia, Zwardonia, Buda-
pesztu;

Wyjazd z Tarnowa **Przyjazd do Tarnowa**

4 g. 56 minut rano do Suchy, Żywca, Orlowa,
Koszyce; 10 g. 2 m. przed południem do Zagórza, Chyrowa,
Nowego Sącza; 2 g. 2 min. po południu do Zagórza, Chyrowa,
Nowego Sącza.

Uwaga. Przyjazdy i wyjazdy do i z Krakowa koleją północną podane są według podziału
pragiego, wszelkie inne zaś według podziału budapeszteńskiego. (895-24-)

Plakat rozkładu jazdy linii galicyjskiej jest do nabycia na stacjach c. k. austr. kolei państwowych
po cenie 6 cent.

Familia

wskutek rozmaitych
nieszczęść, obecnie
nawiedzona chorobą,
zostającą w niedoli, udaje się do li-
tościwych i wspaniałomyślnych sere,
prosząc o spieszny pomoc dla c. orej
co łaska. Datki uprasza składać na
ręce **O. Zakrystyana OO. Kapucynów**.
(1097-3-3)

Mężczyzna

mogący się wykazać do-
brymi świadectwami, po-
szukuje miejsca na wieś lub w mieście, do
kąpeli, jako kamerdyner lub służący.

Blizsza wiadomość pod adresem: **Tomasz
Kościełny w Krakowie**, ulica Warszaw-
ska Nr. 3. (1390-3-3)

Kapitał 5000 do 6000 ztr.

może być natychmiast na realności w śró-
dmieściu w Krakowie położonej, za pupi-
larnem bezpieczeństwem ulokowany. Zgło-
szenia przyjmuje kancelarya adwokata,
Dra Guzikiewicza w Podgórzu (obok
mostu). Pośrednictwo wykluczone. (1441-2-3)

TUTKI

(HILZY) (1420-19-36)

z najlepszych francuskich papierów
Houblon i Mals, odznaczone me-
dałem na wystawie krakowskiej — poleca
FABRYKA WYROBÓW Z PAPIERU
F. Szukiewicza w Krakowie.

Lubin złoty

nasienie świe-
że i pewne —
1 korzec czyli **100 kilo** i worki po **7 ztr.**
w. a. — poleca **J. Buisiewicz**,
(888-14-16) Skład nasion w Bochni.

NA SEZON!

Farby pokostowe do malowania altan,
werand, oraz sprzętów gospodarskich
i rolniczych i t. p. (1424-2-)

można nabyć u
W. Krzysztofowicza
w Krakowie, Rynek 37, linia A—B.

Bydła pięknie opasionego

sztuk pięćdziesiąt, jest zaraz do sprze-
dania w **dobrach Lublinie**,
stacya kolei Oleszyce (na linii Ja-
rosław-Sokal) ostatnia poczta Cie-
szanów. (1422-2-3)

Tokarnie